

IJA # 819

סדור תפלת ישרים

Sidur Tefilat Yashirim

Mantsur, Tsalah H.R. Ya'aqov

Jerusalem, 5706 (1945 or 1946)

בהג"ו

בס"ד

סדור תפלת ישראלים

מנחה וערבית

לחול ולשבתות

כסגנון הספרדים בארץ-ישראל ובחוץ לארץ

מהדורה רביעית

בשילוב הוי"ה אדנו"ת, ובטעמים, עם קצור פסקי
דינים הנחוצים, סימני נביאים וכתובים ומשניות
על פי סדר הפרשיות, וכמה תקונים והוספות.

יצא לאור בהוצאת

מרכזי חיים אליאז

את יוסף יהודה אהרן

פעה"ק ירושלים תובכ"א

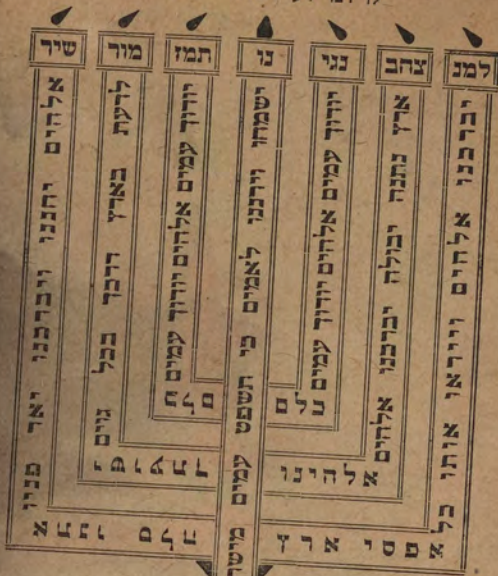
שנת תשי"ז לפ"ק

דפוס מרכז ירושלים

בהשגחת המסדר יצחק עזרא בקאל

Printed in Palestine

קבלה מן ר"ל שכל האומר למנצח בניגונת בצורת המנורה לא יקרה
לו דבר רע ויצליח במעשיו.

ש"ת איום
ניסטר"א קול ממוז

ש"ת הכם
ניסטר"א אדני הלל

בארץ תנחם סלה:

אוהרה הננו מזהירים בזה לבל יהיו איש לעבור על פ' ארור
משגיג גבול רעהו להדפיס הסדור הזה כו"ע, ולשומע ינעם.

שתיקה !!

אסור לדבר בבית הכנסת שיחה במלה
וביחוד בחזרת השי"ן ובקריאת התורה.

הס כל בשר מפני ה'.

פתיחת איהו הנביא זיע"א

מוזב לומר פתיחת אליהו ז"ל קודם כל תפלה כי היא פותחת הלב.
ככג' דאד וסביבותיה גוהגים לומר אותה על נשמת הנפטר תוך
י"ב חדש ואומר אחריה קדיש על ישראל.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

פְּתַח יְאֵלֶיהוּ הַנְּבִיא וְכוּר לְטוֹב וְאָמַר
רְבוֹן עֲלַמִּין דְּאַנְתָּ הוּא חָד וְלֹא
בְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין
סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין לִית מְחֻשְׁבָּה תְּפִיסָא
בְּךָ כְּלָל. אַנְתָּ הוּא דְאַפְקֵת עֶשֶׂר תְּקוּנִין
וְקַרְיָנִין לִזְן עֶשֶׂר סְפִירִין לְאַנְהָא בְּהוֹן עֲלַמִּין

סתימין דלא אתגלין ועלמין דאתגלין.
 ובהון אתפסיאת מבני נשא. ואנת הוא
 דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגנאו
 כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין
 עשר אתחשיב ליה כאלו אפריש בה.
 ואלין עשר ספירן אנון אזלין בסדרן חד
 אריק וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא
 דאנתיג לון. ולית מאן דאנתיג לך לא
 לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא.
 לבושין תקנת לון דמניהו פרחין נשמתין
 לבני נשא. וכמה גופין תקנת לון
 דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסון
 עליהון ואתקריאו בתקונא דא. חסד
 דרועא ימינא. גבורה דרועא שמאלא.
 תפארת גופא. נצח והוד תרין שוקין.
 יסוד סיומא דגופא אות ברית קדש

מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה.
 חכמה מוחא איתי מחשבה מלגנאו בינה
 לבא ובה הלב מבין. ועל אלין תרין
 כתיב הנספרות ליהוה^{יאהוה} אלהינו.
 פתר עליון איהו פתר מלכות. ועליה
 אתמר מגיד מראשית אחרית. ואיהו
 קרקפתא דתפלי. מלגנאו איהו יו"ד ה"א
 וא"ו ה"א דאיהו ארח אצילות. איהו שקיו
 דאילנא בדרועוי וענפוי. כמא דאשקיו
 לאילנא ואתרבי בההוא שקיו:

רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת
 תסבות דאשקיו לאילנא בההוא
 נביעו. וההוא נביעו איהו פנשמתא לגופא
 דאיהו חיים לגופא. ובך לית דמיון ולית
 דיוקנא (דגופא) מכל מה דלגנאו ולבר.
 ובגארת שממא ואדעא. ואפקת מנהון

שמשא וסיתרא וכוכביא ומזלי. ובארעא
 אילנין ודשאין ונגתא דערן ועשבין
 וחיון ועופין ונונין ובעירין ובני נשא.
 לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון
 בהון עלאין ותתאין. ואיך אשתמודען
 מעלאי ותתאי ולית דידיע בך ככל. ובר
 מנד לית יהודא בעלאי ותתאי. ואנת
 אשתמודע אדון על כלא. וכל ספירן כל
 חד אית ליה שם ידיע. ובהון אתקריאו
 מלאכיא. ואנת לית לך שם ידיע דאנת
 הוא ממלא כל שמתן ואנת הוא שלימו
 דכלהו. וכד אנת תסתלק מנהון. אשתארו
 כלהו שמתן כגופא בלא נשמתא. אנת
 חכים ולא בחכמה ידיעא. אנת הוא
 מבין ולא מבינה ידיעא. לית לך אתר
 ידיעא אלא לאשתמודעא תקפד וחילך

לבני נשא. ולאחוזא לון איך אתנהיג
 עלמא בדינא וברחמי דאנון צדק ומשפט
 כפום עובדיהון ובני נשא. דין איהו
 גבורה. משפט עמודא דאמצעיתא. צדק
 מלכותא קדישא מאוני צדק תרין סמכי
 קשומ. הין צדק אות ברית. כלא לאחוזא
 איך אתנהיג עלמא. אבל לאו דאית לך
 צדק ידיעא דאיהו דין. ולאו משפט ידיעא
 דאיהו רחמי. ולאו מכל אלא מדות ככל.
 קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך.
 דהא רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין
 על ידך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה
 לשום בר נש עד כען:

קום רבי שמעון פתח ואמר לך יהוהדי
^{יהוהדי} הגדלה וחגבורה וכו'. עלאין
 שמעו אנון דמיכין דתברון ורעיא מהימנא

אתערו משנתכון. הקיצו ורננו שוכני
עפר. אליו אננו צדיקיא דאנון מסמרא
דהוא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער.
ולאו אננו מתים. ובגין דא אתמר בהון
הקיצו ורננו וכו'. רעיא מהימנא אנת
ואבתן הקיצו ורננו לאתערו תא דשכינתא
דאיהי ישנה בגלותא. דעד כען צדיקיא
פלהו דמיכין ושנתא בחזריהון. מיד יחיבת
שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא
וימא ליה קום רעיא מהימנא דהא ערף
אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע
אתון דיליה. ויימא בהון פתחי לי אחותי
רעיתי יונתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון
לא יוסף להגלותך. שראשי נמלא טל.
מאי נמלא טל אלא אמר קדשא ברך
הוא. אנת השבת דמומא דאתחרב בי

מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא
בישובא לאו הכי דלא עאלנא כל זמנא
דאנת בגלותא. דרי לך סימנא שראשי
נמלא טל. ה"א שכינתא בגלותא. שלימו
דילה וחיים דילה איהו טל. ודא איהו
יו"ד ה"א וא"ו. וה"א איהי שכינתא דלא
מחשבן ט"ל אלא יו"ד ה"א וא"ו דסליקו
אתון לחשבן ט"ל. דאיהי מליא לשכינתא
מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד קום
רעיא מהימנא ואבתן קדישין עמיה.
עד כאן רוא דיהודא. ברוך יהוה וארמי יאחדנה
לעולם אמן ואמן:

תפלת מנחה

יוהר בתפלת המנחה לאומרה בצבור ובזמנה שהוא מתשע שעות ומחצה בשעות ומניות, עד י"ג דקים אחרו שקיעת החמה. ובשעת הדחק כגון שרוצה לנסוע או אונס אחר שמוכרה להקדים, יכול להתפלל משש שעות ומחצה דהיינו חצי שעה אחר חצות היום.

לשם יתוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונה) כרחילו ורחימו (יאההויה) ורחימו ורחילו (יאההויה) ליחדא שם י"ה כו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה עם כל המצות הכלולות בה לחקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון כוראינו ויהי נועם וכי'.

לְמַנְצִיחַ עַל־הַגִּתִּית. לְבְנֵי־קֶרֶחַ מְזֻמֹּר:

מֵהִי־דִידוֹת מְשַׁבְּנוֹתֶיךָ יְהוָה

יֵאָדָוְנִי צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם־פִּלְתָּהּ | נִפְשִׁי

לְחֻצְרוֹת יְהוָה יֵאָדָוְנִי לְבִי וּבִשְׂרִי. יִרְנָנוּ

אֶל־אֵל חַי: גַּם־צְפוֹר וּמִצְאָה בֵּית וּדְרוֹר |

קִן לָהּ אֲשֶׁר־שָׂתָה אֶפְרַחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ

יְהוָה יֵאָדָוְנִי צְבָאוֹת. מַלְכִי וְאֱלֹהֵי: אֲשֶׁר־י

יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר־י

אָדָם עוֹזִילוֹ בְךָ. מְסֻלוֹת בְּלִבְבָם: עֲבָרֵי

קודש לה' לא ימכר ולא יגל

לבית הכנסת

ואין רשות להוציאו לחוץ כו"ע

הקרישו הא'

למנוחת נרין של המ' *ג' תמוז*

ה' תמוז

נפטר ביום *ד' ב' תמוז* תרס"ו

א"ח

תנצב"ה

בְּעֵמֶק הַכְּבֹא מֵעֵין יִשְׁתוּהוּ. גַּם בְּרְכוֹת
 יַעֲמָה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחֵיל אֶל־חֵיל. יִרְאֶה
 אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהִים
 צְבָאוֹת שָׁמְעָה תְּפִלָּתִי. הֲאֻינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֹלָה: מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים. וְהִבֵּט פָּנָיו
 מִשְׁיֹהָד: כִּי טוֹב יוֹם בְּחִצְרֵיךָ מֵאֲרָף
 בְּחֶרְתִּי הִסְתוּפָף בְּבֵית אֱלֹהֵי. מְדוּר
 בְּאֶחָד־רִשְׁעֵי: כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה^{יאהדונהי}
 אֱלֹהִים חַן וְכִבוֹד יִתֵּן יְהוָה^{יאהדונהי}. לֹא־
 יִמְנַע טוֹב לַהֲלָכִים בְּרַמִּים: יְהוָה^{יאהדונהי}
^{יאהדונהי} צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה^{יאהדונהי} אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צֹו
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת אֲלֵהֶם
 אֶת־קֶרֶב בְּנֵי לַחְמֵי לֹאֲשֵׁי רֵיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ
 לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאִמְרַת לָהֶם זֶה
 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה^{יאהדונהי}

כַּבְּשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמוּמִים שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה
 תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֵת
 הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם:
 וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת חֶהָן: עֹלֹת תָּמִיד
 הַעֲשִׂיָה בְּתֵר סִינֵי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה
 לַיהוָה^{יאהדונהי}: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת חֶהָן לַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה^{יאהדונהי}
^{יאהדונהי}: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבָיִם כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָלוֹ תַעֲשֶׂה
 אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לַיהוָה^{יאהדונהי}:

עֵינָי גְּדוֹל וְגוֹרָא הוּא אִמְרִית פְּשׁוּם הַקְּטוֹרֶת גִּיפָ כֶּכַל יוֹם. כִּי־פ
 כִּבְקֹר קוֹדֶם תְּפִלַּת שְׁחִירָת וְאִתְרִית, וּפְעַם א' קוֹדֶם מִנְחָה. וְצִרִיךְ
 לִכְוִין בַּה הַרְבֵּה, וְכוּחֹ"ק הַפְּלִיג בַּה מֵאֵד וּ"ל אֶר"ש אוּ בְנֵי נִשְׂא
 הוּו יִדְעִין כִּמָּא עֵלָאָה עוֹבָדָא דְקְטוֹרֶת קְטִי קִב"ה הוּו נִשְׁלִי כֹל סֵלָה
 וּמְלָה וְהוּו פִּלְקִין לַה עֲטֵרָה עַל רִישִׁיתוֹ כְּכִתְרָא דְדַהֲבָא וְכו'.

אֶתְהָ הוּא יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ שְׁחִקְטִירוֹ
 אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטוֹרֶת הַסַּמִּים

בזמן שבית המקדש קים כאשר צוית
 אותם על יד משה נביאך בכתוב בתורתך:
 ויאמר יהוה ^{יאהרונהי} אל משה קח לך
 סמים נטפן ושחלת וחלבנה סמים
 ולבנה זכה בד בכר יהיה: ועשית אתה
 קמרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור
 קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה
 לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך
 שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר
 והקמיר עליו אהלן קמרת סמים בבקר
 בבקר בהיטיבו את הנרת יקמירנה:
 ובהעלת אהלן את הנרת בין הערבים
 יקמירנה קמרת תמיד לפני יהוה ^{יאהרונהי}
 לדלתיכם:

תנורבנן פטום הקמרת כיצד. שלש מאות
 וששים ושמונה מנים היו בה. שלש

מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה
 מנה בכל יום. מחציתו בבקר ומחציתו
 בערב. ושלושה מנים יתרים שמהם מכנים
 כהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום
 הכפורים. ומחזירן למכתשת בערב יום
 הכפורים כדי לקים מצות דקה מן הדקה.
 ואחד עשר סמנים היו בה. ואלו הן ^{(שוב למנותם}
^{כאבעותיו)} * הצרי. ב והצפורן. ג והחלבנה.
 ד והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה.
 ה מור. ו קציעה. ז ושבולת נרד. ח וכרבוס.
 ט משקל ששה עשר ששה עשר מנה.
 י הקושט שנים עשר. יא קושפה שלשה.
 יב קנמון תשעה. יג בורית כרשינא תשעה
 קבין. יד קפריסין סאין תלת וקבין תלתא.
 ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר
 חיור עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה

עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר
אף בפת הירדן כל-שהיא. אם נתן בה
דבש פסלה. ואם חסר אחת מקל-
סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו
אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית
ברשינא למה היא באה כדי לשפות בה
את הצפורן כדי שתהא נאה. ויון קפריסין
למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן
כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה
אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש
מפני הכבוד:

תנא רבי נתן אומר בשווא שוחק
אומר הדק היטב. היטב הדק.
מפני שהקול יפה לבשרים. פטמה לחצאין
בשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר

רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה בשרה
לחצאין. ואם חסר אחת מקל-סממניה
חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים
שנה היתה באה של שירים לחצאין.

ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה
קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד
מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש
מפני שהתורה אמרה כי כל-שאר וכל-
דבש לא-תקטירו ממנו אשה ליהוואדני

יהוואדני: יהוואדני ^{יהוואדני} צבאות עמנו. משגב-
לנו אלהי יעקב סלה: יהוואדני ^{יהוואדני}
צבאות. אשרי אדם בטח בך: יהוואדני ^{יהוואדני}
יהוואדני הושיעה. המלך יעננו ביום-קראנו:
וערבה ליהוואדני ^{יהוואדני} מנחת יהודה
וירושלם. בימי עולם וכשנים קדמניות:
(ב)

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה: ^{יאהדונהי (כתר)} אֱלֹהֵינוּ
 אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁפְכָה לוֹ. אֲשֶׁרֵי הָעַם ^{יאהדונהי (חכמה)} וּמִהַלֵּל מְאֹד.
 תִּהְיֶה לְדוֹר אַרְוַמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמַּלְאָךְ.
 וְאִבְרַכְתָּ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּכָל־יוֹם אִבְרַכְךָ. וְאִהְיֶה לְעוֹלָם
 וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה ^{יאהדונהי (חכמה)} וּמִהַלֵּל מְאֹד.
 וְלִגְדֻלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח
 מַעֲשֵׂיךָ. וּגְבוּרַתֶיךָ יִגִּידוּ: הֵדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ.
 וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ
 יֹאמְרוּ. וְגִדְלַתְךָ אִסְפְּרָנָה: זָכַר רַב־טוֹבְךָ
 יִבִּיעוּ. וְצַדִּיקְךָ יִרְגְּנוּ: תִּנּוֹן וְרַחוּם יְהוָה ^{יאהדונהי}
^{יאהדונהי (בינה)} אֶרֶךְ אַפַּיִם וְגִדְל־חֶסֶד: טוֹב־
 יְהוָה ^{יאהדונהי (חסד)} לְכָל. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־
 מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה ^{יאהדונהי (גבורה)} כָּל־
 מַעֲשֵׂיךָ. וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכְּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ

יֹאמְרוּ. וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
 הָאָדָם גְּבוּרַתְוֹ. וּכְבוֹד הֵדָר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ
 בְּכָל־דוֹר נֹדֵד: סוֹמֵךְ יְהוָה ^{יאהדונהי (תפארת)}
 לְכָל הַנְּפִלִים. וְזוֹקֵף לְכָל־הַכַּפּוּפִים: עֵינַי כָּל־
 אֲרֵיךְ יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם
 בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יְדֶיךָ ^{יאהדונהי (יכוין מאד בפסוק זה כי בו}
^{עוקר הפרנסה. ויכוין שהוא ית' משנית וזן ומפרנס לכל. ויש}
^{פורשים כפיהם כלפי השמים והוא סימן לקבלת השפע מלמעלה.}
^{וכשיאמר פותח את ידיך וכוין ר"ת שם פא"י שהוא מספר}
^{יאהדונהי, ומספר סא"ל, וס"ת חת"ד) ומְשַׁבֵּיעַ (גי' חת"ד)}
 לְכָל־חַי רְצוֹן: צַדִּיק יוֹהוֹנָן ^{יאהדונהי (יסוד)}
 בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קְרוֹב
 יְהוָה ^{יאהדונהי (מלכות)} לְכָל־קְרָאָיו. לְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרָאָהוּ בְּאֵמַת: רְצוֹן־יִרְאוּ יַעֲשֶׂה. וְאַתָּה
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה ^{יאהדונהי (נצח)}
 אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו. וְאַתָּה כָּל־הַרְשָׁעִים

יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אחדונהי (הדר)} יִדְבַר פִּי
 וַיְבָרֵךְ כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
 תִּכּוֹן תַּפְּלֹתַי קָמַרְתָּ לְפָנַי. מִשָּׂאת פִּי
 מִנְחַת־עָרֵב: הִקְשִׁיבָה וְלִקְוֹל שׁוֹעִי
 מִלְכִי וְאֱלֹהֵי בְרִי־אֱלִיךָ אֶתְפַּלֵּל:
 ואו' חצי קדוש. בענית אמן יכוין שהיא גי' אידהנוייה.
 יתְנַדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. אִמֵּן בְּעֲלָמָא
 דִּי בְרָא כְרַעוּתֵיהּ. וַיִּמְלִיךָ
 מַלְכוּתֵיהּ. וַיַּצְמַח פְּרוּקְנֵיהּ. וַיִּקְרַב
 מְשִׁיחֵיהּ. אִמֵּן בְּחֵיבוֹן וּבִזְמִיכוֹן וּבְחֵי דְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
 אָמֵן: אִמֵּן יְהוָה שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם
 לְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר.
 וַיִּתְרַזַּם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה.
 וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיהַ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. אִמֵּן

לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא
 וְנִחַמְתָּא. דְאִמְרוּן בְּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: אִמֵּן
 אֲדָנִי (יפסיק מעט) שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אחדונהי (יא)} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִים. אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא.
 אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים מְזֻבִּים. קוֹנֵה הַכֹּל
 וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
 כשואמר באהבה יכוין למסור עצמו על קדוש השם ויקבל עליו
 ד' מיתות כ"ד.
 בעשיית אומרים וקרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו
 בספר חיים. למענך אלהים חיים: ואם שכת אינו חוזר
 מלך עוזר ומושיע ומגן: (בתיבת מגן יכוין שהיא
 מספר ג"פ א) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אחדונהי (הדר)}
 מִגֵּן אֲבֹרָהִים:

אתה גבור לעולם אדני. (יכין ר"ת שפ אנלא)
מחיה מתים אתה. רב להושיע.

בקין אוסר מוריד הטל

(ואם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חנוור לראש)

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

(ואם אמר מוריד הטל אינו חנוור):

מכלכל חיים בהסד. מחיה מתים.
ברחמים רבים. סומך נוֹפְלִים.

ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל יבטא

היטב את העינין גבורות ומי דומה לך. מלך

ממית ומחיה ומצמח ישועה:

בעשרת ימי תשובה אומרים, ואם לא אמר אינו חנוור.

מי כמוך אב הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה

יהוה אלהינו יאהרונחי מחיה המתים:

בחזרת העמידה הש"צ אוסר

נקדישך ונעריצך פנעם שית סוד שרפי קדש

המשששים לך קדשה וגן כתוב

על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר: קדוש. קדוש. קדוש.

יהוה אלהינו יאהרונחי צבאות מלא כל הארץ כבודו
לעמם משבחים ואומרים. ברוך כבוד יהוה אלהינו יאהרונחי

ממקומו. ובדברי קדשך כתוב לאמר: ומלוד יהוה אלהינו
יאהרונחי לעולם אל תנוד ציון לדור דור תל ליהיה:

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים

בכל יום יהלודך סלה: ברוך
אתה יהוה אלהינו יאהרונחי האל הקדוש:

בעשיית אומרים המלך הקדוש:

(ואם שכה ואמר האל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך
כדי דבור, חנוור לראש התפלה, ואם הש"צ טעה בחורה, נ"ב חנוור
לראש ואוסר קדושה פעם שנית)

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.

במוצאי שבת ויום טוב אומרים

אתה חוננתנו יהוה אלהינו יאהרונחי אלהינו מדע והשכל.

אתה אמרת להבדיל בין קודש לחול ובין אור
לחושך. ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת

ימי המעשה בשם שהבדלתנו יהוה אלהינו יאהרונחי אלהינו
מעמי הארצות וממשפחות האדמה. בך פדנו והצילנו

מששון רע ומפגע רע ומקל (מיני) גזרות קשות
ודעות המתרגשות לבא בעולם:

והננו מאתך חכמה בינה ודעת: ברוך
אתה יהוה ^{יאהדונה} חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבו מלכנו
לעבודתך ותחזירנו בתשובה

שלמה לפניך: ברוך אתה יהוה ^{יאהדונה}
הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו
מלכנו כי פשענו. כי אל טוב

וסלח אתה: ברוך אתה יהוה ^{יאהדונה}
חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומהר
לגאלנו גאלה שלמה למען שמך

(יכוין וי"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה מספר גאולה) כי אל
גואל חוק אתה: ברוך אתה יהוה ^{יאהדונה}

גואל ישראל:

בהעניית צבור דהיינו בדי צומות אומר כאן השליח צבור ענו
(דף ל') אכל תיב שקבלו על כל צרה שלא תבוא אומר הש"י
עננו בשומע תפלה כמו היחיד.

רפאנו יהוה ^{יאהדונה} ונרפא. הושיענו
ונושעה כי תהללתנו אתה. והעלה

ארוכה ומרפא לכל תחלוואינו. ולכל
מכאובינו ולכל מכותינו. כי אל רופא

רחמן ונאמן אתה: ברוך אתה יהוה ^{יאהדונה}
^{יאהדונה} רופא חולי עמו ישראל:

אם אמר ברך עלינו בימות החמה חזור. בחוק לארץ אם טעה
ואמר ברך עלינו אחר ו' חשון תוך ששים לתקופה אינו חזור.

בק"ץ ברכנו יהוה ^{יאהדונה} אלהינו בכל
מעשי ידיו. וברך שנתנו

בטללי רצון ברכה ונדבה. ותהי אחריתה
חיים ושבע ושלוש פשנים הטובות לברכה

כי י טוב ומטיב אתה ומברך השנים:
ברוך אתה יהוה ^{יאהדונה} מברך השנים:

(א) אם טעה ואמר ברכנו בימות הגשמים אם נזכר קודם שהתחיל
תקע אומר שם ותן טל ומטר לברכה. (ב) אם נזכר אחר שהתחיל

תקע ותפלה כדרכו ויאמר בשומע תפלה ותן טל ומטר לברכה.
(ג) אם נזכר אחר שברך שומע תפלה קודם שהתחיל רצה יאמר
שם ותן טל ומטר לברכה. (ד) אם נזכר אחר שהתחיל רצה חוזר
מברך עלינו ונומר על הסדר. (ה) אם לא נזכר אלא עד לאחר
שאמר יהיו לרצון האחרון הסמוך לעושה שלום אפילו שעדיין לא
עקר רגליו צריך לחזור להתחלת י"ת.

בחורף בָּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה אֱלֹהֵינוּ

את השנה הזאת. ואת כל-

מיני תבואתה לטובה. ורתן טל ומטר
לברכה על כל פני האדמה. ורוח פני
תבל ושבע את העולם כלו מטובך. ומלא
ידינו מברכותיך ומעשר מתנות ידך.
שמרה והצילה שנה זו מפל דבר רע.
ומכל מיני משחית ומכל מיני פורענות.
ועשה לה תקוה טובה ואחרית שלום. חוס
ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה.
וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה. ותהי
אחריתה חיים ושבע ושלוש. בשנים
הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה

ומברך השנים: ברוך אתה יהוה יֵאָהֲרֹנָה

מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נם
לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד

מארבע כנפות (יכוין שם קדוש חב"ו) הארץ

לארצנו: ברוך אתה יהוה יֵאָהֲרֹנָה מקבץ

נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו

בבתחלה. והסר ממנו יגון (סמאל)

ואנחה (לילית). ומלוד עלינו מהרה אתה

יהוה יֵאָהֲרֹנָה לברך. בחסד וברחמים

בצדק ובמשפט: ברוך אתה יהוה יֵאָהֲרֹנָה

מלך אוהב צדקה ומשפט:

בעשיית המלך המשפט: אם טעה ואמר מלך אוהב אינו חוזר.

למינים ולמלשינים אל תהי תקוה וכל

הזרים פרגע יאברו. וכל אויביך

(סמאל) וְכָל־שׁוֹנְאֵיךָ (לילית) מִהֲרָה יִבְרָתוּ
 וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תִעָקֵר וְתִשְׁבֵּר
 וְתִכְלֵם וְתִכְנִיעַם בְּמִהֲרָה בְיָמֵינוּ; בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַוָּדוֹן יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה
 שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ
 מִיָּנָיִם:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת בֵּית
 סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַל־יָנוּ. יִהְיוּ נָא
 רַחֲמֶיךָ יְיָ הַוָּדוֹן יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה
 לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת. וְשִׁים חֲלֻקְנוּ
 עִמָּהֶם. וְלַעֲוֹלָם לֹא נִבְוֵשׁ כִּי־בָךְ בְּטַחְנוּ.
 וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת נִשְׁעַנְנוּ; בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַוָּדוֹן יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה
 מוֹשֵׁעַן וּמַבְטָח
 לְצְדִיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאֶשֶׁר
 יִבְרָתָהּ. וְכִפֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה
 בְּתוֹכָהּ תִּכּוֹן. (יכוין להתפלל על משיח בן יוסף שיחיה

ולא ימות ע"י ארמילוס רשיעא) וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵין עוֹלָם
 בְּמִהֲרָה בְיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַוָּדוֹן יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֶת צִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמַח
 וְקָרְנוּ תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ
 קָוִינוּ (יכוין לצפות לישועה) כָּל־הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הַוָּדוֹן יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה
 מִצְמִיחַ קָרְן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ הַוָּדוֹן יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה יֵהוָּה
 הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ. וּקְבַל בְּרַחֲמִים
 וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלּוֹת וְרַחֲמוֹנִים אַתָּה.

שוב להתודות ולבקש על הפרנסה בשומע תפלה
 רבונו של עולם חטאתי עויתי ופשעתי לפניך, יהי
 רצון מלפניך שתמחול ותסלח ותכפר לי על כל
 מה שחטאתי ושעויתי ופשעתי לפניך מיום שנבראתי
 עד היום הזה. ויהר"מ ויהר"ה או"א שתזמין פרנסתינו
 ומוזנותינו לי ולכל אנשי ביתי היום ובכל יום ויום
 כריוח ולא בצמצום, בכבוד ולא בכזויו, כנחת ולא בצער,
 ולא אצטרך למתנות כשר ודם ולא לידי הלואתם

אלא מידך הרחבה הפתוחה והמלאה בזכות שמך הגדול
 (דיקרינוסא גי' חתך) המטונה על הפרנסה:
 ומלפניך מלפנינו ריקם אל-תשיבנו חננו
 ועננו ושמע תפלתנו.

בתענית צבור וכן בתענית יחיד יאמר היחיד עננו, וכן הש"ץ ששכה
 לומר בת"צ עננו בין גואל לרופא יאמר כאן כיהודי מבלי חתימה
 עננו אבינו עננו כיום צום התענית הנה כי בצרה
 גדולה אנחנו. אל-תפן לרשענו ואל-תתעלם
 מלפניו מבקשתנו. הנה נא קרוב לשועתנו. טרם
 יקרא אליך אתה תענה. נדבר ואתה תשמע בדבר
 שנאמר והנה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם
 מדברים ואני אשמע: כי אתה יהוה אלהינו יאהרונתי
 פודה ומציל ועונה ומרחם בכל-עת צרה וצוקה:
 (הש"ץ תתם בין גואל לרופא ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי
 העונה לעמו ישראל בעת צרה):

כי אתה שומע תפלת כל-יפה: ברוך אתה
 יהוה אלהינו יאהרונתי שומע תפלה:
 רצה יהוה אלהינו יאהרונתי אל-הינו בעמך ישראל
 ולתפלתם שעת. והשב העבודה

לדביר בירתך ואשי ישראל ותפלתם
 מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון
 תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חדש ובחול המועד אוסרים ועלה יובא, ואם לא אמרו
 מתורין אותו הויז מערבית של ליל ראש חדש.

אל-הינו ואל-הי אבותינו יעלה ויבא ויגוע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר ויזכרנו ויזכרנו ויזכרנו ויזכרנו.
 ויזכרנו ירושלם עירך. ויזכרנו משיח בן דוד עבדך.
 ויזכרנו כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה למוכה.
 לתן לתקד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. כיום
 בראש חדש ראש חדש הנה.

בזה"ש פסח חג המצות הנה כיום מקרא קדש הנה.
 בזה"ש סכות חג הסוכות הנה כיום מקרא קדש הנה.
 לרחם בו עלינו ולהושיענו. וברנו יהוה אלהינו יאהרונתי
 אלהינו בו למוכה. ופקדנו בו לברכה.
 והושיענו בו לחיים טובים. נדבר ישועה ורחמים.
 חום ותנו ותמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך
 עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ בנו
 ותרצנו ותחוינה עינינו בשוכך

לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָרְנָהּ יֵאָחֲזֵנָהּ
הַמַּחְזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

בחזרה כשהחזן אומר מודים יאמרו הקהל בלחש מודים דרבנן ויברעו ראשם לבר. וצריך להוחר לענות אמן על ברכת המחזיר שבינתו ואח"כ יאמרו מודים.

מוֹדִים אָנְחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאָחֲזֵנָהּ (21) אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִן יִשְׁעֵנוּ
אַתָּה הוּא. לָדָר וָדָר גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהַלְתֵּךְ. עַל-חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל
נַשְׂמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל-נַפְשֵׁיךָ שֶׁבְכָל
יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמוֹבּוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל
עֵת. עָרַב וּבָקֵר וְצִחְרִים. הַטּוֹב כִּי-לֹא
כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם כִּי-לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ
כִּי מַעֲוָלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אָנְחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָרְנָהּ יֵאָחֲזֵנָהּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר.

וְיִצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עַל שְׂהַחַיֵּיתָנוּ וְקִמַּמְתָּנוּ בְּן תַּחֲנוּנוֹ וְהַחֲנּוּנוֹ.
וְהַיְסוּד וְנִלְוֵיתָנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשֹׁמֵר חֻקֶיךָ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְבְּךָ שְׁלֵם. עַל שְׂאֵנְחָנוּ
מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו וזכרו קודם שאמר ברוך אתה ה' חזור. ואם אמר ה' אינו חזור:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ
בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַהוּא:

לחנוכה

בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאֵי וּבְנֵי
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְשִׁבְחָם תוֹרַתְךָ וְלַתְּעִבְרֵם מַחְקֵי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבַּת אַת
רַיָּם. דִּנְתָּ אֶת דִּינָם. וְקִמַּמְתָּ אֶת נַקְמָתָם. מִסַּרְתָּ גְבוּרִים
בְּיַד חַלְשִׁים. וּבְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים. וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים.
וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְיָדִים בְּיַד עוֹמְקֵי תוֹרַתְךָ. לָךְ
עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל
עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה פּוֹרְאֵן בְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן

(2)

כִּי אֵין בְּנֵיךְ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּפְנֵי אֶת־הַיְקָלְךָ. וְשִׁמְרוּ אֶת
מִקְדָּשְׁךָ. וְהַדְּלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. וּמִכֵּן שְׂמוֹנֶה
יָמֵי חַנּוּכָה אֵלֶיךָ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדֹתֶיךָ. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִיחָה
וּנְפִלְאוֹת וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה:

למורים

בְּיָמֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר בְּשִׁישֵׁן הַבִּירָה. בְּשִׁעֲמֵי
עֲלֵיהֶם הָמֵן הַרְשָׁע. בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד לְחַר
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד גִּזְזֵן מִן הַיָּם וְנָשִׁים בְּיָמֵי
אֶחָד בְּשִׁלְשֵׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנָיִם עָשָׂר הוּא הַיּוֹם הַזֶּה
אֲדָר וּשְׁלָלָם לְכוֹן. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּבְרָכִים הַפְרֵת אֶת
עַצְמוֹ וּמְקַלְקֵלֵת אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ. וְהַשְׁכֹּת לוֹ גְּמוּלָה
כְּרָאוֹ. וְחַלּוֹ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם
גַּם וּפְלֵא וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תַמְיוֹ
שִׁמְךָ מִלְּבַנּוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים
יִדְוֹךָ סְלָה:

בעשיית אומרים ובתוב לחיים וכו' ואם לא אמר ונוכר קוד
שאמר ברוך אתה ה' של ברכת הטוב שמך חוזר. ואם לא נזכר
עד לאחר שאמר בא"ה אינו חוזר.
ובתוב לחיים טובים כל-בני ברייתך:

וַיְהִי לָלוֹ. וַיְבָרְכוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעֲזָרְתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונבהי (ה')} הַטוֹב שִׁמְךָ וְלִךְ נֶאֱדָרָה
לְהוֹדוֹת ^(כ"ו ס"ח כה"ח):

בתענית צבור אומרים בחזרה ברכת כהנים

שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
וּבְרַכְנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנּוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי
בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְתָּ לָנוּ יְהוָה ^{יאהרונבהי} אֱלֹהֵינוּ
תוֹרָה וְחַיִּים. אֲהַבָה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים.
בְּרָכָה וְשְׁלֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ
אֶת־כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּבִיעֵז וְשְׁלֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים

וּבְסִפּוֹר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וּפְרִינָסָה טוֹבָה וַיִּשְׁעָה
וְנִחְמָה וְנוֹרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלֹם:
ואם לא אמרו אינו חוזר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ וְאֲדַבְּרִי יֵאָהֲרֹנָהי הַמְּבַרֵךְ אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן:

יְהוֹי־לְרִצּוֹן אֲמַרְי־פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ.
יְהוֹאֲדָנָהי יֵאָהֲרֹנָהי צוּרִי וְגֵאֲלִי:

אֵלֶּהי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי. וּשְׁפַתוֹתַי מִדְּבַר
מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּהוֹם. וְנַפְשֵׁי
כַּעֲפַר לֵבַר תִּתְּהִי. פֶּתַח לִבִּי בַתּוֹרַתְךָ.

וְאַחֲרֵי מִצּוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי. וְכָל־הַקָּמִים
עָלֵי לְרַעָה. מִתְּרַה הַפֶּר עֲצָתָם וְקַלְקַל
מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לָמַעַן

יִמְיִנֶךָ. עֲשֵׂה לָמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לָמַעַן
קְרוֹשֶׁתְךָ. לָמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. (ר"ח שם י"ט)
הוֹשִׁיעָה יִמְיִנֶךָ וְעַנְנֵי: סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין.

יאמר קודם יהיו לרצון פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו
ומסיים באות האחרונה של שמו (כ"כ בסדור נה"ש וא"ר ועוד פוסקים)
יְהוֹי־לְרִצּוֹן אֲמַרְי־פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ.
יְהוֹאֲדָנָהי יֵאָהֲרֹנָהי צוּרִי וְגֵאֲלִי:

יש נוהגים לומר כאן תחנונים, ויש אופרים תפלה זו.
יהי רצון מלפניך ה' אורי' שלא תעלה קנאת אחרים עלי
ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעוס היום ושלא
אכעיסך, ותצילנו מיצה"ר ותן כלבי הכנעה וענוה
וויראת המוא. מלכנו ואלהינו יהי שמוך בעולמך ובנה
ביתך, שכלל היכלך וקבץ גליותנו, פרה צאנך ושמח
עדתך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן:

בורע ופוסע ג' פסיעות לאחריו בכריעה אחת והפסיעות תהיינה
עקב בצד גודל, ועוקר רגל שמאל תחלה, וקודם שיוקוף הופך
פניו לשמאלו ויאמר עושה שלום בפרוטיו, ויוקוף ויפנה לימינו
ויברע ויאמר והוא יעשה שלום עלינו, ויוקוף ויברע לפניו ויאמר
ועל כל ישראל וכו' ויוקוף.

אם יש אחריו מי שלא גמר תפלתו וסתין עד שיסיים לפסוע.
עוֹשֵׂה שָׁלוֹם (בעש"ת השלום) בְּמַרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך יי אורי' שתכנה בית המקדש במהרה
בנימינו ותן חלקנו בתורתך לעשות חקי רצונך
ולעבדך בלבב שלם:

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע הש"ץ
לקרושהו, והש"ץ יעמוד שיעור הלוך ד' אמות ואח"כ יתחיל התורה.
בעשרת ימי תשובה אומרים
אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ חַטָּאתֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ :
אֲמִי אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֵלָּא אַתָּה :

א"מ עשה עמנו למען שמך
 א"מ חדש עלינו שנה טובה
 א"מ במל מעלינו בלגזרות קשות ורעות
 א"מ במל מחשבות שנאינו
 א"מ דפר עצת אויבינו
 א"מ בלה בלצר ומשמין מעלינו
 א"מ בלה דבר וחרב ורעה ורעב ושכי וקה ומשחית
 ומגפה ונזר הרע וחולאים רעים מגני בריהו
 א"מ שלח רפואה שלמה לכלחולי עמך
 א"מ מגע מגפה מנחלתך
 א"מ זכור כי עפר אנחנו
 א"מ מחול וסלח לכל עונותינו
 א"מ קרע רוע נזר דיננו בשם קרע שמו
 א"מ מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו
 א"מ מחה והעבר פשענו מגד עיניך
 א"מ בתבנו בספר חיים טובים
 א"מ בתבנו בספר צדיקים ותמידים
 א"מ בתבנו בספר ישראלים ותמימים
 א"מ בתבנו בספר פרנסה ובלכלה טובה
 א"מ בתבנו בספר מחילה וסליחה וכפרה

א"מ בתבנו בספר גאולה וישועה
 א"מ זכרנו בזכרון טוב מלפניך
 א"מ רצמח לנו ישועה בקרוב
 א"מ הרם קרן ישראל עמך
 א"מ והרם קרן משיחך
 א"מ חננו ועננו
 א"מ תחורנו בתשובה שלמה לפניך
 א"מ שמע קולנו חוס ורחם עלינו
 א"מ עשה למענך אסלא למעננו
 א"מ קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
 א"מ אלתשיבנו ריקם מלפניך

הלכות נפילת אפים

(א) אלו הם הימים שאין מתודים בהם ואין נופלים על פניהם
 לא בשחרית ולא במנחה: ראש חדש. כל חדש ניסן. פסח שני
 (י"ד באייר). ליג לעומר. מרי"ח סיון עד סוף י"ב בו. תשעה באב.
 ט"ו באב. ערב ראש השנה. ערב יוה"כ. ממוצאי יוה"כ עד סוף
 תשרי. חנוכה. ט"ו בשבט. פורים. י"ד וט"ו של אדר א'. וכשיש
 מילה בביהכ"נ. או אפי' שהמילה בבית אם יש אבי הבן או
 סנדק בביהכ"נ. וכשיש חתן בביהכ"נ. ובגדאד נוהגים שלא לפול
 ע"פ גם ביום י"א אב וביום י"ז טבת. (ב) כל יום שאין נופלים
 על פניהם אין נופלים גם במנחה שלפניו חוץ מערב ר"ה ועיה"כ.
 (ג) יתודה ע"ס א' ב' ויכפול ה' אותיות מנצפ"ך כמסודר פה.
 (ד) ככל תיבה המתחילה באחת מאותיות א' ב' יכה בנחת
 באגרוף של יד ימין על הלב שהוא תחת הוד בארבע או חמש

אצבעות כצד שמאל, ויזהר להכות דוקא על הלב ולא כאותם המכים על הדר או למעלה ממנו כי אין זה מקום הלב.

אֲנָא יְהוָה ^{יהודנהי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלוֹתֵינוּ
תְּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלֵתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלֵּם
מִלְּבָבוֹ מִתְחַנְתְּנוּ. שְׁאִין אֲנַחְנוּ עֵזוֹ פְּנִים
וְקִשֵׁי עוֹרְךָ לומר לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יהודנהי}
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא-חֲטָאנוּ. אֲבָל חֲטָאנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ
בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרַנוּ דוּפִי וְלִשׁוֹן הִרְעֵנוּ
הַעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חִמְסָנוּ. טִפְלָנוּ
שָׂקָר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כּוֹזְבוֹנוּ
כַּעֲסָנוּ. לָצַנוּ. מָרְדְנוּ. מָרִינוּ דְבָרֶיךָ. נִאֲצָנוּ
נִאֲפָנוּ. סָרְרָנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. פְּגַמְנוּ. צָרְרָנוּ
צִעֲרָנוּ אֵב וְאִם. קִשִּׁינוּ עַרְף. רִשַׁעְנוּ
שַׁחֲתָנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ וְסָרְרָנוּ
מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּחַ

לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-תִּבְאָ עֲלֵינוּ.

כִּי-אַמֶּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֵל אֲרֹךְ אַפִּים אַתָּה וְכַעַל הַרְחָמִים. גְּדַלַת רַחֲמֶיךָ
וְחַסְדֶיךָ הוֹדַעַת לָעֵז מִקָּדְשׁ וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ.
וְהָיָה יְהוָה ^{יהודנהי} בְּעֵזוֹ וַיִּתְצַב עִמּוֹ שֵׁם. וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה ^{יהודנהי} וְשֵׁם נֶאֱמַר:

י"ג מדות צריך לאמרם בנחת ובמתון וטוב לסנותם באצבעותיו.
וצריך להטעים את הפסק שבין ה' ה', ומי שאומרם בחד
סכלי פסק ביניהם עונשו גדול. וישחה מעט כשאמר ועבור,
ויוקוף בשאו' ה', ה'.

וַיַּעֲבֹר יְהוָה ^{יהודנהי} | עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא
יְהוָה ^{יהודנהי} | יְהוָה ^{יהודנהי} אֵל
בְּרַחוּם יַחֲנוּן יֵאָרֵךְ הַ אַפִּים י וְרַב-חֶסֶד
וְאַמֶּת: הַ נֶצֶר חֶסֶד ט לֹא-אֶפְסִים יִנְשֵׂא עֵזוֹ
יֵא וְפִשַׁע יִב וְחַטָּאת יִב וְנִקְחָ:

רחום וחנון חטאנו לפניך ר"ם עלינו והושיענו:
לדרוך אלוהי יהוה ^{יהודנהי} נפשי אשא: אלוהי בך
כטחתי אל-אבושה. אל-עלצו אויבי לוי ג"ם
פל-קנך לא יבשו. ובשו הקוברים רקקם: דרדך

יהוה אלהי אהרונתי הודיעני ארחותיו למדני: הדרבני
 באמתה ולמדני בראתה אלהי ישעי אותך קניתי
 כל ימים: וברחמיך יהוה אלהי אהרונתי וחסדך: כי
 מעולם המה: חטאת נעוריו ופשעי אלה תזכר בחסדך
 וזכר לראתה: למען טובך יהוה אלהי אהרונתי: טוב וישר
 יהוה אלהי אהרונתי: על כן יורה חסאים בדרך: יורה
 עניים במשפט: וילמד עניים דרכו: כל ארחות
 יהוה אלהי אהרונתי חסד ואמת: לנצרי בריתו ועד תיו:
 למען שמך יהוה אלהי אהרונתי: וסלחת לעוני כי רבי
 הוא: מי זה האיש ירא יהוה אלהי אהרונתי: יורנו בדרך
 יבחר: נפשו בטוב תלוי: ונרעו יירש ארץ: סוד
 יהוה אלהי אהרונתי ליראיו: ובריתו להודיעם: עיני תמיד
 אל יהוה אלהי אהרונתי: כי הוא יוציא מרשת רגלי:
 פגה אלי חנני: ביריחי ועני אני: צרות לקבי הרחיב:
 ממציקותי הוציאני: ראה עני ועמלי: ושא לכל
 חטאתי: ראה איבי בירבני: ושנאת חמס שנאוני
 שמרה נפשי וחצילני: אל אבוש ברחסיתו כך: תסד
 וישר יצרוני: כי קניתיך: פדה אלהים את ישראל:
 מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל: מכל עונותיו:
 יהוה אלהי אהרונתי אלהי ישראל שוב מחרון אפה:
 והנחם על הרעה לעמך:

אבינו מלכנו אבינו אתה: אבינו מלכנו אין לנו מלך
 אלא אתה: אבינו מלכנו רחם עלינו: אבינו
 מלכנו חננו ועננו: כי אין בנו מעשים: עשה עמנו חסד
 למען שמך הגדול והושיענו: ואנחנו לא נדע מה נעשה
 כי עליך עינינו: וזכור רחמיך יהוה אלהי אהרונתי וחסדך:
 כי מעולם המה: וקרסדך יהוה אלהי אהרונתי עלינו:
 כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשנים מחר
 וקדמנו רחמיך: כי בלוננו מאד: עורנו בשם יהוה אלהי
 אהרונתי: עשה שמים וארץ: חננו יהוה אלהי אהרונתי
 חננו: כי רב שבענו כזו: ברנו רחם תזכר: ברנו
 אהבה תזכר: ברנו עקרה תזכר: ברנו תמימות תזכר:
 יהוה אלהי אהרונתי הושיעה: במלך ישענו כיום וקר אנו:
 בירחא ידע יצרנו: וזכור בירעפר אנחנו: עורנו אלהי
 ישענו על דבר כבוד שמך: והצילנו וכפר על
 חטאתינו למען שמך:

יש נוהגים בבבדאד וסביבותיה לומר פסוקים אלה אחרי ויעבור.

תמיכה ברצונך את ציון: תבנה חומות
 ירושלים: אז תחפץ ובתי צדק
 עולה וכליל: אז יעלו על מזבחתך פרים:

ביומים שאין נופלים על פניהם אומרים

יהי שם יהוה אלהינו יתברך מעתה ועד
עולם ממזרח שמש עד מבואו מהלל
שם יהוה אלהינו יתברך רם על כל גוים יהוה אלהינו
יתברך על השמים כבודו יהוה אלהינו יתברך
אדונינו מהדאדיר שמו בכל הארץ:

ואומר החזן חצי קדיש ואח"כ אומר

תתקבל צלותנו ובעתה עם צלותהוהו ובעתהוהו
דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמאי
וארעא ואמרו אמן: אמן

יהא שלמא רבא מן שמאי תיים ושבע וישועה
ונחמה ושיקבא ורפואה ונאילה וסליחה ובפרה
וריוח וסאלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: אמן

יעשה שלש פסיעות ויאמר

עושה שלום במרומו הוא ברחמי עשה שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן: אמן
למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים
יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו

סלה: לדעת בארץ הרבה בכל גוים
ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם: ישמחו וירננו לאמים כית שפט
עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה:
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
ארץ נתנה יבורה יברכנו אלהים אל תינו:
יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

בעש"ק במקום למנצח אומרים

יהוה אלהינו יתברך נאות לבי שלבי יהוה אלהינו

יהוה אלהינו עז התאזר אף תבון תבל
בלתמוז: נכון כסאך מאז מעולם אתה:

נשאו נהרות יהוה אלהינו נשאו נהרות
קולם. ישאו נהרות דכים: מקלות מים

רבים אדירים משברי ים. אדיר במרום
יהוה אלהינו יתברך: עדתיה נאמנו מאד לביתך

נאוה קדש יהוה אלהינו יתברך ימים:
ואמרים קדיש יהא שלמא

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדלה
 ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי
 הארצות ולא שמונו כמשפחות הארמה.
 שרא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונם.
 שהם משתחיים להבל וריק ומתפללים אל
 אר לא יושיע. ^{(יסטיק מעט וכשיאמר ואנחנו משתחיים יכרע כל}
^{גופו)} ואנחנו משתחיים לפני מלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים
 ממעל. ושכינת עזו בגבתי מרומים. הוא
 אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלבנו ואפס
 זולתו. כפתוב בתורה. וידעת היום
 והשבות אל-לבבך כי יהוה ^{יהוה} הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ
 מתחת. אין עוד:

על פן נקנה לך יהוה ^{יהוה} אלהינו
 לראות מהרה בתפארת עוף להעביר

גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתון.
 לתקן עולם במלכות שדי. וכל-בני בשר
 יקראו בשמך להפנות אליך כרדשעי-
 ארץ. יבירו וידעו כל-יושבי תבל. כי לך
 תברע כל-ברך תשבע כל-לשון. לפניך
 יהוה ^{יהוה} אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד
 שמך יקר יתנו. ויקבלו כפם את-עול
 מלכותך. ותמלוד עליהם מהרה לעולם
 ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד
 תמלוד בכבוד. כפתוב בתורתך. יהוה ^{יהוה}
^{יהוה} ימלך לעלם ועד: ונאמר והיה
 יהוה ^{יהוה} למלך על-כל-הארץ. ביום
 ההוא יהיה יהוה ^{יהוה} אחד ושמו אחד:

תפלת ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת ג' הכוכבים קטנים עד
 עמוד השחר, ואם הצבור מקדימין להתפלל ערבית יתפלל עמהם,
 וכשיגיע זמן קיש חזר וקורא קיש בלא ברכה.

בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה ^{יאהדונהי} יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵי גְדֻלָּתָּהּ מֵאֵד הַיּוֹד וְהַדָּר
 לְבָשֶׁת: עֲמִתָּה אֹר בְּשֹׁלֶמָה נוֹטָה שָׁמַיִם
 בְּרִיעָה: הַמְקַרָּה בְּמַיִם עֲלֵי־וֹתָיו הַשָּׁבֵד
 עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְחַלֵּךְ עַל־פְּנֵי־רוּחַ: עֲשֵׂת
 מְלֹאכֵיו רוּחוֹת מִשְׁרָתָיו אִשׁ לְהֵט: יִסַּר
 אֶרֶץ עַל־מְכֹנְיָהּ בַּל־תִּמְוֹט עֲוֹלָם וְעַד:
 תְּהוֹם בְּלָבוֹשׁ כְּסִיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמֶה
 מַיִם: מִן־גַּעֲרַתָּךְ יִגְסֹן מִן־קוֹל רַעֲמֶךָ
 יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעוֹת אֶל־מְקוֹם
 וְהַיִּסְדֹּת לָהֶם: גְּבוּל־שָׁמַיִת בַּל־יַעֲבֹרוּן בְּלִי
 יִשְׁבֹּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ: הַמִּשְׁלַח מַעֲיָנִים
 בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים יִהְלֹכוּן: יִשְׁקוּ בַל־חֵיתָו
 שָׂרֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם: עֲלִיהֶם עוֹף־
 הַשָּׁמַיִם יִשְׁבֹּן מִבֵּין עַפְאִים יִתְנוּ־קוֹל:

מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִי־וֹתָיו מִפְּרֵי מַעֲשֵׂי־ךָ
 תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לִבְהֵמָה
 וְעֵשֶׂב לְעֹבְרַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן־
 הָאָרֶץ: וַיִּין וַיִּשְׂמַח לִבְב־אֲנוּשׁ לְהַצְהִיל
 פְּנִים מִשָּׁמֶן וְלָחֶם לִבְב־אֲנוּשֵׁי־עַד: יִשְׁבְּעוּ
 עֲצֵי יְהוָה ^{יאהדונהי} יְהוָה ^{יאהדונהי} אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטְעוּ:
 אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים
 בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבֹהִים לִיעֲלִים סֹלְעִים
 מִחֶסֶה לְשֹׁפְנִים: עֲשֵׂה יֶרֶחַ לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ
 יִדַּע מְבוֹאוֹ: תִּשֶׁת חֲשָׁךְ וַיְהִי לַיִלָּה בּוֹ־
 תְרַמֵּשׁ בַּל־חֵיתָו־יַעַר: הַכְּפִירִים שְׂאֵנִים
 לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ
 יֵאֱסֹפּוּן וְאֶל־מַעֲוֹנֹתֶם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם
 לְפַעֲלוֹ וּלְעֹבְדָתוֹ עֲדֵי־עָרֵב: מִהֲדַרְבוֹ
 מַעֲשֵׂי־ךָ יְהוָה ^{יאהדונהי} יְהוָה ^{יאהדונהי} כְּלָם בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ
 מְלֹאָה הָאָרֶץ קִנְיָךְ: זֶה וְזֶה גְדוֹל וְרַחֵב

יָדִים שִׁמְדָּמְשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיִּוֹת קִמְצוֹת
 עִם-גְּדֻלוֹת: שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶה לְוִיִּתָּן זֶהוּ
 יִצְרֶת לְשִׁחְקֵיבוֹ: כְּלֵם אֲלֵיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת
 אֶכְלֵם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקִטוּן תִּפְתַּח יָדֶיךָ
 יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן תִּסְפָּף
 רוּחַם יִגְוְעוּן וְאֶל-עִפְרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח
 רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְרִחַדְשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי
 כְבוֹד יְהוָה^{יאהרונתי} לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה^{יאהרונתי}
^{יאהרונתי} בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לְאָרֶץ וְתִרְעַד
 יִגַּע בְּחַרְיִם וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לְיְהוָה^{יאהרונתי}
^{יאהרונתי} בְּחַיִּי אֹמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרַב
 עֲלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בֵּית־יְהוָה^{יאהרונתי}:
 יִתְמוּ חַטָּאִים וְרַשְׁעִים וְרַשְׁעִים עוֹד
 אֵינֶם בְּרַכְוִי נִפְשֵׁי אֶת-יְהוָה^{יאהרונתי} תִּלְלוּיָהּ:

לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונתי) בדחילו
 ורחימו (יאהויהה) ורחימו ודחילו (יאהויהה) ליתרא
 שם ייה כו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל,

הנה אנחנו באים להתפלל חפלת ערכית שחקן יעקב אע"ה
 עם כל המצות הכלולות בה לחקן את שורשה במקום
 עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו
 יהי נועם וכו'.

כִּי יֵאל רַחוּם יְהוָה^{יאהרונתי} אֲלֵיךָ לֹא
 יִרְפָּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ. וְלֹא יִשְׁפַח אֶת-
 בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וְהוּא
 רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ. וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: יְהוָה^{יאהרונתי}
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח:
 יְהוָה^{יאהרונתי} צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ
 בָּךְ: יְהוָה^{יאהרונתי} הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם-קִרְאָנוּ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

ואו' חצי קדיש ואחכ"א ברכו את יהוה^{יאהרונתי} המבורך
 ועונים הקהל ברוך יהוה^{יאהרונתי} המבורך לעולם ועד

בארץ ישראל נוהגים להתחיל מכאן

יהוה^{יאהרונתי} צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סִלַּח: יְהוָה^{יאהרונתי} צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם

בטח קד: יהוה אלהינו יאהרונחי הושיעה. המלך יעננו
ביום קראנו: ואמר התון חצי קדיש ואחכ"א

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו. ולא יעיר כל חמתו: יהוה אלהינו יאהרונחי

הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: ברכו את ה' וכו'...

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונחי אלהינו מלך

העולם אשר בדרו מעריב ערבים

בחכמה. פותח שערים בתבונה. משנה

עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את

הכוכבים. במשמרותיהם ברקיע פרצונו.

בזרא יומם ולילה. גזלל אור מפני חשך

וחשך מפני אור. המעביר יום ומביא

לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה. יהוה אלהינו

יאהרונחי צבאות שמו. ברוך אתה יהוה אלהינו

יאהרונחי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת.

תורה ומצות חקים ומשפטים

אותנו למדת. על פן יהוה אלהינו יאהרונחי אל הינו

בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיה ונשמח

ונעלוז בדברי תלמוד תורתך ומצותיך

וחקותיך לעולם ועד. כי הם חיינו ואורך

ימינו. ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך

לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה

יהוה אלהינו יאהרונחי אוהב את עמו ישראל:

צריך להשמיע לאזניו בק"ש, ויקרא אותה בטעמים ובכונה, וידקדק

מאד באותיותיה, ויתן ריוח בין הדבקים והיינו כל מלה שסופה

כמו האות הראשונה של המלה שאחריה כגון על לבך, בכל

לבכם וכיוצא וכן כל מלה שסופה מ' והמלה שאחריה מתחילה

בא' יתן ריוח ביניהם שלא תבלע אות אחת מהם, ושמונו עליהם

סימן כזה כדי לדקדק בהם.

שמע ישראל יהוה אלהינו יאהרונחי אלהינו

יהוה אלהינו יאהרונחי אהך:

ואר' בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת יכוין לקיים מצע אהבת ה' את יהוה אלהינו יאהרונחי

אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך

ובכל מאריך: והיו תדברים האלה אשר

אֲנֹכִי מִצִּוְךָ הַיּוֹם יִפְסִיק מֵעַט עַל־לְבַבְךָ
 וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוֹמְךָ
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹמֶפֶת
 בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנֹכִי מְצִוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה

אֶת יְהוָה ^{יֵאֱהָרֹנְגִי} אֱלֹהֵיכֶם יבטא היטב את העינין
 וּלְעֲבֹדוֹ כְּכֹל־לְבַבְכֶם וּכְכֹל־נַפְשְׁכֶם:

וּנְתַתִּי מִמֶּרֶס־אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ
 וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְחָרְךָ: וּנְתַתִּי

עֹשֶׁב בְּשׂוֹרְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹת וּשְׁבַעְתָּ:
 הַשְּׂמֵרֹן לְכֶסֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרַתֶּם

וּעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:
 וְחָרָה יִפְסִיק מֵעַט אַף־יְהוָה ^{יֵאֱהָרֹנְגִי} בְּכֶם וְעִצָּר

אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִמֶּרֶס וְהֵאדְמָה לֹא
 תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדַתֶּם מִהֲלָה מֵעַל

הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה ^{יֵאֱהָרֹנְגִי} נָתַן לָכֶם:
 וְשִׁמַּתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם

וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹמֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם

אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוֹמְךָ:

וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה

אֲשֶׁר יבטא היטב את העינין ^{יֵאֱהָרֹנְגִי} נִשְׁבַּע יְהוָה ^{יֵאֱהָרֹנְגִי}
 לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם

עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יֵאֱהָרֹנְגִי} אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמַּרְתָּ אֲלֵהֶם

וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־בְּנָפְיָם כַּגִּדְיָהֶם לְדֹלֹתָם

ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תבלת: ויהי
 לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את
 כל-מצות יהוה ^{יאהדונה} ועשיתם אתם
 ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 אשר-אתם זנים אחריהם: למען תזכרו
 ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם: אני יהוה ^{יאהדונה} אלהיכם
 יכוין לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים אני יהוה ^{יאהדונה} אלהיכם: אמת
 וחור הש"ץ יהוה ^{יאהדונה} אלהיכם אמת.
 ואמונה כל זאת וקים עלינו. כי הוא
 יהוה ^{יאהדונה} אל הינו ואין זולתו.
 ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים.
 הגאלנו מלכנו מפק כל עריצים. האל
 הנפרע לנו מצרינו. המשלם גמול לכל

אויבי נפשנו: השם נפשנו בחיים ולא נתן
 למוט רגלנו. המדריכנו על במות אויבינו.
 וירם קרננו על כל שונאינו. האל העושה
 לנו נקמה בפרעה. באזרות ובמופתיים
 באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי
 מצרים. ויוציא את עמו ישראל מתוכם
 לחרות עולם. המעביר בניו בין גזרי ים
 סוף. ואת רודפיהם ואת שונאיהם
 בתהומות טבע. ראו בנים את גבורתו
 שבתו והודו לשמו. ומלכותו ברצון קבלו
 עליהם. משה ובני ישראל לך ענו שירה
 בשמחה רבה ואמרו בלם. מירכמכה
 באלים יהוה ^{יאהדונה} מי כמכה נאדר בקדש
 נזרא תהלת עשה-פלא: מלכותך יהוה ^{יאהדונה}
^{יאהדונה} אלהינו ראו בניך על-תים יחד בלם
 הודו ותמליכו ואמרו יהוה ^{יאהדונה} ימלך

לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל יֵאָדָוּנָהּ
 אֶת־יַעֲקֹב. וְגִאֲלוּ מִיַּד חָזַק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּנָהּ גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂכִיבֵנו אֲבוֹנֵנו לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנו מִלְּפָנֶיךָ
 לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרוּשׁ
 עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמֶךָ וְתִקַּנְנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֵצָה
 טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו מִהַרְהָרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ
 וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ. וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב. דְּבַר.
 חֶרֶב. חוֹלִי. צָרָה. רָעָה. רָעַב. וַיְגֹן.
 וּמִשְׁחִית. וּמִגִּפָּה. שְׁבוּר וְהִסֵּר הַשָּׁמַיִם
 מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבִצֵּל כַּנְּפִיךָ תִסְתִּירֵנוּ.
 וְשָׁמֹר צְאֲרָתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי יֵא שׁוֹמְרָנוּ
 וּמִצִּילֵנוּ אַתָּה מִכָּל דְּבַר רָע וּמִפֶּחַד לִי לָתֶת.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוּנָהּ שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:

אוֹי חֲצִי קָדִישׁ וּמְתַפְלִין הַעֲמִידָה (שְׂכַרְךָ כֹּא) וְאַחַר הַעֲמִידָה
 אוֹי יְהִי שֵׁם וְקָדִישׁ תִּתְקַבֵּל (בְּדָף כ) וְאַחֲרַי אוֹי
 שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשֶׁר עֵינֵי אֱלֹהֵי הַרִים. מֵאֵין יָבֵא עֲוֹרֵי:
 עֲוֵרֵי מַעַם יְהוָה יֵאָדָוּנָהּ יֵאָדָוּנָהּ. עֵשָׂה שְׂמִים וְאַרְקֵי:
 אֲלֵי־תֵן לְמוֹט רִגְלֶךָ. אֲלֵי־נִים שְׂמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא־נִים
 לֹא יִישָׁן. שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה יֵאָדָוּנָהּ יֵאָדָוּנָהּ שְׂמֶרְךָ.
 יֵאָדָוּנָהּ יֵאָדָוּנָהּ צִלְךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁשֶׁשׁ
 לַאֲרִיבְךָ וְנָח כָּל־לַיְלָה: יְהוָה יֵאָדָוּנָהּ יֵאָדָוּנָהּ שְׂמֶרְךָ
 מִכָּל־דָּרַע. יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יֵאָדָוּנָהּ יֵאָדָוּנָהּ יִשְׁמַר
 צְאֲתֶךָ וּבֹאֶיךָ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

אוֹי קָדִישׁ יְהֵא שְׁלָמָא וּבְרַכּוּ וְעֲלֵינוּ לִשְׁבַח (בְּדָף מ) יֵשׁ נוֹהֵגִים
 לוֹמֵר אַחַר עֲלֵינוּ לִשְׁבַח וְדוֹי (בְּדָף כ) וְאַחֲרַי אוֹי
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה יֵאָדָוּנָהּ יֵאָדָוּנָהּ אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן.
 תִּינֵנו כְּחַלְמִים: אוֹ יִמְלֵא שְׂחַק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ
 רִנָּה אוֹ יֵאָמְרוּ כְבוֹדֵם. הַגְדִּיל יְהוָה יֵאָדָוּנָהּ יֵאָדָוּנָהּ לַעֲשׂוֹת
 עִם־אֱלֹהֵי: הַגְדִּיל יְהוָה יֵאָדָוּנָהּ יֵאָדָוּנָהּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. תִּינֵנו
 שְׂמֵחִים: שׁוֹבֵה יְהוָה יֵאָדָוּנָהּ יֵאָדָוּנָהּ אֶת־שִׁיבַת־נַחֲנוּ. כְּאִפְקִים
 בְּנֶגֶב: הַרְעִים כְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְאְרוּ: הַלּוֹךְ גִּלְדָּו
 וְכִבֵּה נִשְׂא מִשְׁדֵּי־הָרָע בְּאֲרֵבֵי כְרִנָּה. נִשְׂא אֶלְמָתָיו:
 מִי שְׁנֵאנָם וְלֹא תִפְלֵל בְּצַבּוֹר כִּשְׂמַתְפִּלֵּל יַחֲיד יֵאָמֵר קוֹדֵם עַרְבִית
 וְכֵן קוֹדֵם עֲלֵינוּ לִשְׁבַח בְּמִקּוֹם בְּרַכּוּ.
 אֵמֵר רַכִּי עֲקִיבֵא חַיָּה אַחַת עוֹמֶרֶת בְּרַקִּיעַ וְשֵׁמָה יִשְׂרָאֵל

וחקוק על מצחה ישראל עומדת כאמצע הרקיע ואומרת
ברכו את ה' המבורך וכל גדודי מעלה עונים ברוך
ה' המבורך לעולם ועד.

שיר השירים

טוב לומר שיר השירים בערב שבת כי הוא קצק ויאמר קודם
לשם יחוד זה:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינותיה כדחילו ורחימו,
ורחימו ורחילו, ליתדא שם י"ה ב"יה ביחודא
שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לשורר
בקול נעים שיר השירים לתקן את שורשה במקום עליון
ויחי נועם וכו'.

א שיר השירים אשר לשלמה: ישקני
מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מין:
לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על-
בן עלמות אהבוד: משכני אחרית נרוצה
הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך
נזכרה דידך מין מישרים אהבוד: שחורה
אני ונאוה בנות ירושלם באהלי קדר
פיריעות שלמה: אל תראני שאני

שחורהת ששופתני השמש בני אמי נחרו-
כי שמני נטרה את הכרמים פרמי שלי
לא נמרת: הגידה לי שאהבה נפשי איכה
תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה
אהיה פעמיה על עדרי חבריך: אם לא
תדעי לך תיפה בנשים צאי לך בעקבי
הצאן ורעי את גדירתיך על משכנות
הרעים: לססתי ברכבי פרעה המיתך
רעיתי: נאנו לחניך בתורים צוארך
בחרוזים: תורי זהב נעשה לך עם נקדות
הכסף: עד שהמלך במסכו נרדי נתן ריחו:
צדור המרודודי לי בין שדי ילין:
אשבל הכפרודודי לי בכרמי עין גדי:
הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים:
הנך יפהדודי אף נעים אף ערשנו רעננת:
קרות בתינו ארוזים רחמנו ברותים:

ב אני חבצלת השרון שושנת העמקים:
 בשושנה בין החוחים בן רעיתי בין
 הבנות: כתפוח בעצי היער בן דודי בין
 הבנים בצל חדרתי וישבתי ופריו מתוק
 לחכי: הביאני אל בית ה' ודגלו עלי
 אהבה: סמכוני באשישות רפדוני
 בתפוחים כיהולת אהבה אני: שמאלו
 תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי
 אתכם בנות ירושלים בצבאות או
 באילות השדה אסתעירו ואסתעוררו
 את האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנה
 זה בא מדרג על ההרים מקפץ על-
 הנבעות: דומה דודי לצבי או לעפר
 האילים הנהיזה עומד אחר בתלנו משגיח
 מן החלונות מצויץ מן החרכים: ענה דודי
 ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך:

כיהנה הסתו עבר השמש חלף חלף לו:
 הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול
 התור נשמע בארצנו: התאנה הנמחה
 פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לך
 רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי בחגוני הפלע
 בסתר המדרגה תראיני את מראיך
 השמיעני את קולך כיקולך ערב ומראיך
 נאוה: אחזו לנו שעלים שעלים קטנים
 מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: דודי לי
 ואני לו הרעה בשושנים: עד שיפוח
 היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי
 או לעפר האילים על ההרי בחר:
 ג על משכבי בלילות בקשתי את
 שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו:
 אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים
 וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי

בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מָצָאתִי: מִצְאוֹנֵי הַשְּׁמַרְיִים
הַסֹּכְכִים בְּעִיר אֵת שְׁאַהֲבָה נִפְשֵׁי רְאִיתִם:
כַּמַּעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת
שְׁאַהֲבָה נִפְשֵׁי אַחֲזִיתִי וְלֹא אֲרַפְנוּ עַד-
שֶׁתְּבִיאתִיו אֶל-בֵּית אִמִּי וְאֶל-חֹדֶר הַדֹּרְתִי:
הַשֹּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת
אוֹ בְּאֵילֹת הַשָּׂדֶה אִם-תַּעֲרֹוּ וְאִם-תַּעֲזֹרְרוּ
אֶת-הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: מִי זֹאת עָלָה
מִן-הַמַּדְבָּר בְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן מִקְסַרְת מוֹר
וְלִבְנָה מִפֶּל אֲבָקֶת רוֹכֵל: הִנֵּה מִטְתּוֹ
שֶׁשָּׁלֵמָה שֹׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבָרֵי
יִשְׂרָאֵל: כָּלֶם אַחֲזִי חֶרֶב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה
אִישׁ חָרְבוּ עַל-יְרֵכּוּ מִפְּחָד בְּלִילֹת:
אֲשֶׁרִיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִעֲצֵי
הַקְּבָנוֹן: עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב
מִרְכָּבוֹ אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֲהָבָה מִבְּנֹת

יְרוּשָׁלַם: צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בַעֲמֻדָה שֶׁעֲמַרְהֲרֹו אִמּוֹ בַּיּוֹם
חֲתַנְתּוֹ וּבַיּוֹם שֶׁמַּחַת לָבוֹ:

ד הַנֶּךְ יִפֶּה רַעֲיָתִי הַנֶּךְ יִפֶּה עֵינֶיךָ יוֹנִים
מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ שֶׁעַרְךָ כְּעַדֵּר הַעֲזִים
שֶׁנִּלְשׂוּ מִתֵּר גִּלְעָד: שְׁנִיךָ כְּעַדֵּר הַקְּצוּבוֹת
שֶׁעָלוּ מִן-הַרְרָצְחָה שֶׁכָּלֶם מִתְּאִימוֹת
וְשֶׁכָּלֶה אֵין בָּהֶם: כְּחוֹט הַשָּׁנִי שֶׁפִּתּוֹתֶיךָ
וּמִדְּבַרְךָ נֹאוֹה כְּפִלַח הַרְמוֹן רִקְתֶּךָ מִבְּעַד
לְצַמְתֶּךָ: כַּמְגִּדֵּל הַיּוֹד צוֹאֲרֶךְ בְּנוֹי
לְתַלְפִּיזוֹת אֶרְפָּה הַמְּגִן תִּלְוִי עָלָיו כֹּל שֶׁלְטִי
הַגְּבוּרִים: שְׁנֵי שָׂרִיךְ כִּשְׁנֵי עַפְרַיִם תְּאוּמֵי
צְבִיָה הַרְעִים בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שִׁפּוֹח הַיּוֹם
וְנִסּוֹ הַצִּלְלוֹת אֶרְפָּה לִי אֶתֶר הַמּוֹר וְאֶגְבַּעַת
הַקְּבָנוֹה: כֶּלֶךְ יִפֶּה רַעֲיָתִי וּמוֹס אֵין בְּךָ:
אֲתִי מִלְּכָנוֹן כֶּלֶה אֲתִי מִלְּכָנוֹן תְּבוֹאִי

תִּשְׁוּרֵי וּמֵרֵאשׁ אֲמַנָּה מֵרֵאשׁ שְׁנִיר וְחַרְמוֹן
 מִמְּעַנּוֹת אֲרִיזוֹת מִחֶרְרֵי נִמְרִים: לִבְבַתְּנִי
 אֲחַתִּי כֶּלֶה לִבְבַתְּנִי בְּאֲחַת מְעִינֶיךָ בְּאֲחַת
 עֵנֶק מִצֹּרְגֶיךָ: מִהֵיפוֹ דְרִיךְ אֲחַתִּי כֶּלֶה
 מִהֵטְבוֹ דְרִיךְ מִיּוֹן וְרִיחַ שְׁמִנֶיךָ מִכֶּלֶה
 בְּשָׁמִים: נִפְתַּת תִּטְפַּנָּה שִׁפְתוֹתֶיךָ כֶּלֶה דְבַשׁ
 וְחֹלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ כְּרִיחַ
 לְבָנוֹן: גִּן וְגֵעוֹל אֲחַתִּי כֶּלֶה גֵל וְגֵעוֹל מִעֵיִן
 חֲתוּם: שְׁלֹחֶיךָ פְּרָדִים רְמוֹנִים עִם פְּרִי
 מִגְדִּים כְּפָרִים עֵס־נֶרְדִּים: נֶרְדָּה וְכֹרֶפֶס
 קָנֶה וְקַנְמֹן עִם כָּל־עֵצִי לְבוֹנֶה מִרְ
 וְאֲחֵלוֹת עִם כָּל־רֵאשֵׁי בְשָׁמִים: מִעֵיִן
 גִּנִּים בְּאֶר־מִים חַיִּים וְגִזְלִים מִן־לְבָנוֹן:
 עוֹרֵי צִפּוֹן וּבוֹאֵי תִימָן הִפִּיחֵי גִנִּי יִזְלוּ
 בְשָׁמֵיךָ יִבֹּא דוֹדִי לְגִנִּי וְיֵאכֵל פְּרִי מִגְדֵיךָ:
 הַ בָּאתִי לְגִנִּי אֲחַתִּי כֶּלֶה אֲרִירֵתִי מוֹרֵי

עִם־בְּשָׁמֵי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם־דְּבַשִּׁי
 שְׁתִּיתִי יַיִן עִם־חֶלְבֵי אֲכַלְוּ רַעִים שְׁתוּ
 וְשָׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי יִשְׁנֶה וְלִבִּי עַר קוֹל
 דוֹדִי דוֹפֵק פֶּתַח־חַיִּלִּי אֲחַתִּי רַעִיתִי יוֹנְתִי
 תַמְתִּי שֶׁרֵאשֵׁי נִמְלֵא־טָל קוֹצְתִי רְסִיסֵי
 לִילָה: פִּשְׁטָתִי אֲתִּכְתְּנִתִּי אִיכְכָה
 אֶל־בְּשִׁנְהָרְחֻצְתִּי אֶת־דְּגְלֵי אִיכְכָה אֲמַנְפִּם:
 דוֹדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹר וּמַעֲי חֲמוּ עָלָיו:
 קָמְתִי אֲנִי לִפְתַּח לְדוֹדִי וַיְדַבֵּר נִטְפוֹ־מֹר
 וְאֶצְבְּעֵתִי מֹר עֲבַר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוֹל:
 פִּתַּחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חִמַּק עֲבַר נִפְשִׁי
 יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאָתִיהוּ
 קִרְאתִיו וְלֹא עָנְנִי: מִצְאָנִי הַשְּׁמֵרִים
 הַסֹּבְבִים בְּעִיר הַכּוֹנֵי פִצְעוּנִי נִשְׂאוּ אֶת־
 רִדְדֵי מַעְלֵי שְׁמֵרֵי הַחֲמוֹת: הַשִּׁבְעֵתִי
 אֶתְכֶם בְּנֹת יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דוֹדִי

מה תגידו לו שחולת נהבה אני: מה
 דודך מדוד תיפה בנשים מהדודך מדוד
 שפכה השבעתנו: דודי צה ואדום דגול
 מרבבה: ראשו כתרם פז קוצותיו תלתלים
 שחרות בעורב: עיניו כיונים על אפיקו
 מים רחצות בחלב ישבות על מצאתי:
 לחיו בערוגת הבשם מגדלות מרקחים
 שפתותיו שושנים נמפות מור עבר: ידיו
 גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת
 שן מעלפת ספירים: שוקיו עמודי שש
 מוסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור
 כארזים: חבו ממתקים וכרו מחמדים
 זה דודי וזה רעי בנות ירושלים:
 ו אנה הלך דודך תיפה בנשים אנה
 פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד
 לגנו לערוגות הבשם לרעות בננים וללקט

שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה
 בשושנים: יפה את רעיתי בתרצה נאזה
 בירושלם אימה בנדגלות: הסבי עינדך
 מנגדי שהם הרחיבני שערך כעדר העזים
 שגלשו מן הגלעד: שניך כעדר הרחלים
 שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות
 ושפלה אין בהם: כפרח הרמון רקתך
 מבעד לצמרתך: ששים המה מלכות
 ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת
 היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה
 היא לילדתה ראוה בנות ויאשרוה
 מלכות ופילגשים ויהללוה: מיראת
 הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה
 בחמה אימה בנדגלות: אגנת אגוז ירדתי
 לראות באבני הנחל לראות הפרחה הנפן

הנצו הרמנים: לא ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עמי נדיב:

ז שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה
בך מהתחוו בשולמית במחלת המחנים:
מהיפו פעמיו בנעלים בת נדיב חמוק
ירכיב כמו חלאים מעשה ידי אמן:
שררף אגן הפחר אל יחסר המזג בטנד
ערמת חטים סוגה בשושנים: שני שרף
כשני עפרים תאמי צביח: צוארף במגדל
השן עינד ברכות בחשבון על שער בת
רבים אפך במגדל הלבנון צופה פני
דמשק: ראשך עליך כפרמל ודלת
ראשך בארגמן מלך אסור ברהטים: מה
יפית ומה נעמת אתכה בתענוגים: ואת
קומתך דמתה לתמר ושרף לאשכלות:
אמרת אעלה בתמר אחזה בסנסנו

ויחידנא שרף באשכלות הנפן וריח
אפך כתפוחים: וחכך כנין הטוב הורף
לדודי למישרים דובב שפתי ישנים:
אני לדודי ועלי תשוקתו: לכת דודי
נצא השדה נלינה בכפרים: נשכימה
לכרמים נראה אם פרחה הנפן פתח
הסמדר הנצו הרמנים שם אתן את
דודי לך: הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו
כל מגדים חדשים גם ישנים דודי
צפנתי לך:

חמי יתנד כאחלי יונק שדי אמי אמצאך
בחויץ אשקך גם לאיבוזי לי: אנהגך
אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין
הרקח מעסים רמני: שמאלו תחת ראשי
וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות
ירושלם מהתעירו ומהתעוררו את

הֶאֱהָבָה עַד־שֶׁתַּחֲפִיץ: מִי זֹאת עֲלֶה מִן־
הַמִּדְבָּר מֵתְרַפֶּקֶת עַל־דֹּדָה תַּחַת הַתְּפוּחַ
עֹדְרֵתֶיךָ שָׁמָּה חִבְּלֵתְךָ אִמְךָ שָׁמָּה חִבְּלָה
יִלְדֶתְךָ: שִׁימְנִי כַחֲתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחֲתָם
עַל־זֵרוּעֶךָ כִּי־עוֹהַ כַּמּוֹת אֶהְיֶה קִשְׁיָה
כִּשְׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אִישׁ
שֶׁלֶּהֲבַתִּיהָ: מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹת
אֶת־הָאֱהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם־יִתֵּן
אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֶהְבָּה בּוֹ יִבּוֹז
לוֹ: אַחֲזֹת לָנוּ קַטְנֵה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מֵהָ
נַעֲשֶׂה לְאַחֲזֵתָנוּ בְּיָוִם שִׁיד־בְּרִיָּה: אִם־
חֹמֶה הִיא נִבְנְהָ עֲלֶיהָ מִירַת כֶּסֶף וְאִם־
דֶּלֶת הִיא נִצּוֹר עֲלֶיהָ לוֹחַ אַרְזִי: אֲנִי חֹמֶה
וְשָׂדֵי כַּמְגִדְלוֹת אֲנִי הֵייתִי בְּעֵינֶיךָ כַּמוֹצֵאת
שָׁלוֹם: כָּרָם הִיָּה לְשִׁלְמָה כִּבְעַל הַמֶּזֶן נָתַן
אֶת־הַכָּרָם לְנַטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּכֵרֵי אֶרֶץ

כֶּסֶף: כָּרָמִי שָׂדֵי לְפָנַי הָאֶלֶף לְךָ שִׁלְמָה
וּמְאֵתִים לְנַטְרִים אֶת־כֵּרֵי: הַיּוֹשֶׁבֶת
בְּגִנִּים חִבְרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי:
כִּרְחַ | הַדּוֹדִי וְדַמְהֵלְךָ לְצִבִּי אֲנִי לְעֶפֶר
הָאֵילִים עַל הָרִי בְשָׁמַיִם: הַיּוֹשֶׁבֶת כְּגִנִּים וְכוּ'

לאחר שיר השירים יאמר:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי
אבותי שבזכות שיר השירים אשר קריתי ולמדתי
שהוא קודש קדשים בזכות פסוקיו, ובזכות תבותיו,
ובזכות אותיותיו, ובזכות נקודותיו, ובזכות טעמיו וצדופיו
ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים
מסגנו, שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת
האונה, ונקראך ותעננו נעתר לך והעתר לנו, ויהיה עולה
לפניך קריאת ולמוד שיר השירים כאלו השגנו כל הסודות
הנפלאות והנוראות אשר הם חתומים וסתומים בו בכל
הנאיו, ונזכה למקום שהנפשות הרוחות והנשמות נחצבות
משם וכאילו עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול
זה בין בגלגולים אחרים, ולהיות מן העולים והזוכים
לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים, ומלא כל
משאלות לבנו לטובה ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת
מחשבותינו, ועם ידינו בעת מעבדינו, ותשלח ברכה
והצלחה והרוחה בכל מעשה ידינו, ומעפר עניינו תקימנו
ומאשפות דלותנו תרוממנו, ותשיב שכירתך לעיר קרשך
במהרה בימינו אמן:

קבלת שבת

ערב שבת מתפללים מנחה כמו בחול ואין נופלים עיפ ואח"כ או
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנְּנוּ מִלֶּךְ יְרֵגוּזוּ עַמִּים. וְיֹשֵׁב
 בְּרוּכִים תְּנוּשׁ הָאָרֶץ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִתְחַנְּנוּ בְּצִיּוֹן גְּדוֹל. וְרֵם הוּא עַל-כָּל-הָעַמִּים:
 יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעוֹ
 מִלֶּךְ מִשְׁפָּט אֱהָב אֶתְּהָ פּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל.
 מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּיַעֲקֹב | אֶתְּהָ עֲשׂוֹתִי:
 רֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְתַהֲרֵם
 רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: מִשָּׁה וְאַחֲרָן בְּכַהֲנָיו
 וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ. קִרְאִים אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִתְחַנְּנוּ: וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעִמּוֹד עֲנָן יִדְבֵר אֲלֵיהֶם.
 שִׁמְרוּ עֲדוֹתַי וְחַק נִתֵּן לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנְּנוּ
 אֲלֵהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתֶם אֵל נִשְׂא הַיּוֹת לְהֶם.
 וְנִקֵּם עַל-עֲלִילוֹתֶם: רֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנְּנוּ
 אֲלֵהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְתַר קְדוֹשׁוֹ. בְּיַקְדוֹשׁ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנְּנוּ

קבלת שבת

מְזֻמָּר לְתוֹדָה. הֲרִיעוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנְּנוּ כָּל-הָאָרֶץ:
 עֲבְדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנְּנוּ בְּשִׂמְחָה. בָּאוּ
 לְפָנָיו בְּרִנָּה: דַּעוּ בְּרִי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנְּנוּ הוּא אֱלֹהִים
 הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ. עֲמוּ וְצֵאוּ מִרְעֵיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו |
 בְּתוֹדָה חֲצֵרָתוֹ בְּתַהֲלָה. הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ: בְּרִטוּב
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנְּנוּ לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וְעַד-דָּר דָּר אֲמִנְתּוֹ:
 אין אומרים במה מדליקין בע"ש שחל בו יו"ט או ערב יו"ט,
 ולא בחוה"מ, ולא בע"ש חנוכה או ערב חנוכה, ולא בבית האכל.
 בַּמָּה מְדַלִּיקִין וּבַמָּה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין מְדַלִּיקִין לֹא
 בְּלֶכֶשׁ וְלֹא בְּחוֹסֵן וְלֹא בְּכֶלֶךְ. וְלֹא בְּפִתִּיל הָאֵיזֵן
 וְלֹא בְּפִתִּיל הַמְּדַבֵּר. וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם.
 לֹא בְּזַפֵּת וְלֹא בְּשַׁעוּת. וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיקִי. וְלֹא בְּשֶׁמֶן
 שְׂרָפָה. וְלֹא בְּאַלְדֵּי. וְלֹא בְּחֵלֶב. נְחוּם הַמְּדֵי אוֹמֵר
 מְדַלִּיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשֵׁל. וְהַקָּמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשֵׁל
 וְאֶחָד שְׂאִינוּ מְבֻשֵׁל אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ: אֵין מְדַלִּיקִין
 בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה כְּיוּם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אוֹמֵר אֵין
 מְדַלִּיקִין בְּעֶטְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשֶּׁבֶת. וְהַקָּמִים מְתִירִים
 בְּכָל הַשְּׂמֵנִים. בְּשֶׁמֶן שְׂמִשְׁמִין בְּשֶׁמֶן אֲגוּזִים בְּשֶׁמֶן
 צְנוּנוֹת. בְּשֶׁמֶן דְּגִים. בְּשֶׁמֶן פְּקוּעוֹת. בְּעֶטְרָן וּבְנֶפֶט.
 רַבִּי מְרִפוֹן אוֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בְּלֶכֶד:
 כָּל הַיּוֹצֵא מִן-הַעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ אֶלָּא פִּשְׁתָּן וְכָל

היוצא מן העץ אינו משמא טומאת אהלים אלא פשתן. פתילת הנגד שקפלה ולא הכהבה. רבי אליעזר אומר ממאה היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבא אומר שחורה היא ומדליקין בה: לא יקוב אדם שפופרת של ביצה ומלאנה שמן ויתנגה על פי הגר בשביל שתהא מנמפת ואפילו היא של חרם ורבי יהודה מתיר. אבל אם חפרה היוצר מתחלה מתיר מפני שהוא כלי אחר: לא ימלא אדם קערה שמן ויתנגה בצד הגר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר: המכבה את הגר מפני שהוא מתירא מפני גוים. מפני לסטים. מפני רוח רעוד. מפני החולה שיטון פטור. כחם על הגר כחם על השמן. כחם על הפתילה תיב ורבי יוסי פוסק בקלן חוץ מן הפתילה. מפני שהוא עושה פחים: על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן על שאינן והירות פגדה ובחלה ובתולדות הגר: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם השקה. עשרתן. ערבתן. הדליקו את הגר. ספק השקה. ספק אינה השקה. אין מעשרין את הנדאי ואין ממבילין את הכלים ואין מדליקין את הנרות. אבל מעשרין את הנדאי. ומערבין וטומנין את הסמין:

אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בנגד למידי יהוה וארנה יאהרונה ורב שלום בנגד. אל תקרי בנגד אלא בנגד: יהי שלום בחילך שלוחה בארמנותיך: למען אחי ורעי אברכה הנה שלום בך: למען בית ירושלה וארנה יאהרונה אלהינו אבקשה טוב לך: וראה בנים לבנגד שלום על ישראל: שלום רב לאיובי תורתך ואין למו מכשול: יהוה וארנה יאהרונה עוז לעמו יתן: יהוה וארנה יאהרונה יברך את עמו בשלום:

אומרים חצי קדיש ואח"כ או

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי תלמידיהו. העסקין באורייתא קדשפא. די באתרא תדין ודי בכל אתר ואתר. יהא לנא ולרוח ולבון תנא ותקרא ובחמי. מן קדם מאריה שמנא וארשא ואמרו אמין: אמן

יהא שלמא רפא מן שמנא. תיים ושבע וישועה ונחמה ושינבא ורפואה ונאלה וסליחה ובפרה וריוח ותצלחה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמין: אמן. עושה שלום במרומי. הוא ברחמינו ועשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמין: אמן

מזמור לדוד הִבּוּ לַיהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} בְּנֵי
 אֱלֹהִים. הִבּוּ לַיהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} כְּבוֹד
 וְעֹז: הִבּוּ לַיהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} כְּבוֹד שְׁמוֹ.
 הַשִּׁתְּחוּ לַיהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ:
 קוֹל יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד
 הַרְעִים. יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל
 יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} בְּכַת. קוֹל יְהוָה^{יאהרונה}
 בְּהַדְרַ: קוֹל יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} שֹׁבֵר אֲרוֹזִים.
 וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} אֶת־אֲרוֹזֵי הַלְּבָנוֹן:
 וַיִּרְקִידֵם כַּמֹּד־עֵגֶל. לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן כָּמוֹ בֶּן־
 רֵאמִים: קוֹל־יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} חָצֵב לַתְּבוֹת
 אֵשׁ: קוֹל יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} יַחִיל מִדְּבַר.
 יַחִיל יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} מִדְּבַר קֹדֶשׁ: קוֹל
 יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} יַחֲלֹץ אֵילֹזֶת וַיַּחֲשֵׁף
 יַעְרוֹת וּבְהִיכְלוֹ. פְּלוֹ אָמַר כְּבוֹד: יְהוָה^{יאהרונה}
 יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} לַמַּבּוּל יֵשֵׁב. וַיֵּשֶׁב יְהוָה^{יאהרונה}

מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן.
 יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} | יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 פִּינֹס נָא לְרִי שְׁלֵמָה הַלּוּי אֶלְקִבֶץ זֵיל וּשְׁמוֹ חַתּוּם בְּרֵאשׁוֹ.
 יַעֲמוּד בְּאֵימָה וּבִירְאָה לִקְבַל חוֹסֶפֶת קְדוּשַׁת שַׁבַּת וַיֹּאמֶר
 לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּפָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:
 שְׁמוֹר וּזְכוּר בְּדַבּוּר אַחַד. הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל
 תְּמִיזְחֵד. יְהוָה^{יאהרונה} יֵאוֹהֲבֵהוּ^{יאהרונה} אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד.
 לְשֵׁם וּלְרַתְּפֹאֶרֶת וּלְתַהֲלָה: לְכָה
 לְקִרְאֵת שַׁבַּת לָכוּ וּנְלַכָּה. כִּי הִיא מְקוֹר
 הַבְּרָכָה. מִלֵּאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה. סוּף
 מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה: לְכָה
 מְקַדֵּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ
 הַהַפְּכָה. רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעַמֶּק הַכְּבֹא.
 וְהוּא יַחֲמוֹל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה: לְכָה
 הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוֹמִי. לִבְשֵׁי בְּגָדֵי תְּפֹאֶרֶתךָ
 עֲמִי. עַל יַד בֶּן יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְּחָמִי. קִרְבָּה
 אֵל נַפְשִׁי נְאֻלָּה: לְכָה

הַתְּעוֹרְרִי. הַתְּעוֹרְרִי. כִּי בֹא אֲזַרְךָ קוֹמִי
 אֲזִרִי. עוֹרִי. עוֹרִי שִׁיר דְּבָרֶי. כְּבוֹד
 יְהוָה ^{יְהוָה} יִתְּנֶנּוּ ^{יְהוָה} עֲלֶיךָ נְגִלָה: ^{ככה}
 לֹא תִבוֹשִׁי וְלֹא תִפְלָמִי. מִה תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ
 וּמִה תִּהְיֶה. בְּךָ יִחַסוּ עֵינָי עִמִּי. וְנִבְנְתָה
 עִיר עַל תִּלְתָּה: ^{ככה}

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שׁוֹסְדִי. וְרַחֲקוּ כָל מִבְלָעֶיךָ
 יִשְׂיֵשׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. כִּמְשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָתָה:
 יִמְיִן וְשִׂמְאַל תִּפְרוֹצִי. וְאֵת יְהוָה ^{יְהוָה} יִתְּנֶנּוּ ^{יְהוָה}
 תִּעֲרֹצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרִצִי. וְנִשְׁמַחָה
 וְנִגְיֹלָה: ^{ככה}

בְּאֵי כִשְׁלוֹם עֲטַרְת בְּעֵלָה. גַּם בְּשִׂמְחָה
 בְּרָנָה וּבִצְחָלָה. תוֹךְ אֲמוּנֵי עַם
 סִגְלָה: ^(בְּקוֹל) בְּאֵי כְּלָה מִימִין בְּאֵי כְּלָה מִשְׂמָאל
 תוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סִגְלָה:

כשיאמר באי כלה פ"ג יכוין לקבל תוספת הנפש ויאמר אותה בלחש.
 בְּאֵי כְּלָה מִן הַצַּמְעֵ שֶׁבֶת מִלְּפָתָא:

מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת
 לַיהוָה ^{יְהוָה} יִתְּנֶנּוּ ^{יְהוָה} וְלִזְמֹר לְשִׁמְךָ
 עֲלִיזוֹן: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ. וְאֲמוּנָתְךָ
 בְּלִילוֹת: עֲרִי-עֲשׂוֹר וְעֲרִי-נִבֵּל. עֲרִי הַגִּיזוֹן
 בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמְחַתְנִי יְהוָה ^{יְהוָה} יִתְּנֶנּוּ ^{יְהוָה} בְּפַעֲלֶךָ.
 בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִתְּהַדְּרֹו מַעֲשֵׂיךָ
 יְהוָה ^{יְהוָה} יִתְּנֶנּוּ ^{יְהוָה} מְאֹד עִמָּךְ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ:
 אִישׁ-בְּעַר לֹא יָדַע. וְכִסִּיל לֹא-יִבִּין אֶת
 זֹאת: בְּפֶלֶח רְשָׁעִים כִּמּוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְיֵצוּ כָל-
 פְּעֵלֵי אֲוֶן. לְהַשְׁמֵדֵם עַד-יָעַד: וְאֶתָּה מְרוֹם
 לְעֹלָם יְהוָה ^{יְהוָה} יִתְּנֶנּוּ ^{יְהוָה}: כִּי הִנֵּה אֵיכָיֶדוּ
 יְהוָה ^{יְהוָה} יִתְּנֶנּוּ ^{יְהוָה} כִּי-הִנֵּה אֵיכָיֶד יִאֲבֹדוּ.
 יִתְפָּרְדוּ כָל-פְּעֵלֵי אֲוֶן: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי.
 כִּלְתֵי בְשָׂמָן רַעְנָן: וְתִבַט עֵינַי בְּשׁוּרֵי
 בְּקָמִים עֲרִי מֵרַעִים תִּשְׂמַעְנָה אֲזִנִּי: צְדִיק
 כִּתְמָר יִפְרָח. כְּאֲרוֹ בֶּלְכָנוֹן יִשְׁנָה: שְׁתוֹלִים

בְּבֵית יְהוָה יִתְאַדְּנֵהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים
וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ.

צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה בּוֹ:

יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ מִלֶּךְ גִּאוֹת לִבֵּשׁ לִבֵּשׁ
יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ עֲזוֹתֵתָאֹר. אֶף־תִּבְנוֹן

תִּבֵּל בְּלִי־תַמּוּט: נִכּוֹן כֶּסֶף־מֵאֵז. מַעֲוֹלִם
אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ נִשְׂאוּ

נְהָרוֹת קוֹלִם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיָּם: מִקְלוֹת |
מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אֲדִיר בְּמָרוֹם

יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ: עֲדַתֶּיךָ | נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתֶךָ
נִאֲוָה־קֹדֶשׁ. יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ לְאַרְךָ יָמִים:

בר"ח אומרים קודם ערבית ברכי נפשי (לעיל דף מח)

ערבית של שבת

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונתי) בדחילו
ורחיבו (יאהרתי) ורחיבו ודחילו (יאהרתי) ליחדא
שם י"ה בוי"ה ביוחדא שלים (יהוה) בשם כל ישראל,

הנה אנחנו באים להתפלל תפלת ערבית של שבת קדש
שחקן יעקב אע"ה עם כל המצות הכלולות בה לתקן את
שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות
רצון בוראינו ויהי נועם וכו'.

יִמְלֹךְ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר־דֹּר
תְּלַלֶּיהָ: יוֹמָם יִצְנֶה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ תְּסֻדּוּ

וּבְלַיְלָה שִׁירָה עֲמִי. תִּפְלָה לְאֵל חַי: כָּל הַנְּשָׂמָה
תְּהַלֵּל יְהוָה תְּלַלֶּיהָ: וַיְבָרְכּוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם
עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

יעמוד באמירת הקדיש ויכוין לקבל תוספת הרוח.

וא' חצי קדיש ואח"כ ברכו את יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ תְּסֻדּוּ
וענין הקהל ברוך יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ תְּסֻדּוּ לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מְעַרֵּב עַרְבִים

בְּחֻכְמָה. פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת

הַכּוֹכָבִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרַצוֹנָו.
בוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ

וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. חַמְעֵבֵר יוֹם וּמְכִיבֵא
לַיְלָה. וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ

יאהדונהי צבאות שמו. ברוך אתה יהוה

יאהדונהי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת.

תורה ומצות חקים ומשפטים

אותנו למדת. על בן יהוה ^{יאהדונהי} אל הינו

בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח

ינעלוז בדברי תלמוד תורתך ומצותיך

וחקותיך לעולם ועד. כי הם חיינו ואורך

ימינו. ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך

לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה

יהוה ^{יאהדונהי} אהב את עמו ישראל:

שמע ישראל יהוה ^{יאהדונהי} יהוה

יהוה ^{יאהדונהי} אהך:

ואר' בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת ^{יאהדונהי} יכיון לקיים מע אהבת ה' את יהוה ^{יאהדונהי}

אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך

ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר

אנכי מצוך היום יפסיק מעט על לבבך:

ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך

בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:

וקשרתם לאות עליך והיו למטפת

בין עיניך: וכתבתם על-מוזות ביתך

ובשעריך:

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר

אנכי מצוה אתכם היום לאהבה

את יהוה ^{יאהדונהי} אלהיכם יבטא היטב את העין

ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:

ונתתי מטר-ארצכם בעת יורה ומלקוש

ואספת דגנך ותירשך ויצחקך: ונתתי

עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת:

השמרו לכם פני-יפתה לבבכם וסרתם

ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם:

וְחָרָה יַפְסִיק מֵעַט אֶף־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ בְּכֶם וְעַצֵּר
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִמָּוֶר וְהָאָדָמָה לֹא
 תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹדְתֶם מִהָרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטְּבֵה אֲשֶׁר יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ נָתַן לָכֶם:
 וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לְבַבְכֶם
 וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יְדֵכֶם וְהָיוּ לְמוֹסַפֵּת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם
 אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר יִבְטֵא הֵיטֵב אֶת הַעֵיִן נִשְׁבַּע יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ
 לְאֲבֹתֵיכֶם לְתֵת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם
 עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

וְעִשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי כְּגִדְהֵם לְדֹרֹתָם
 וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
 לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַכְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אִתְּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וְעִשִּׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵיכֶם
 יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל נְכִירַת יְצִיאַת מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיזוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.
 וְחֹזֵר הַשִּׁיץ יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.
 וְאִמְוָנָה כָּל זֹאת וְקִיִּים עָלֵינוּ. כִּי הוּא
 יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאִין זֹולָתוֹ.
 וְאַנְחֵנוּ וְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדְנוּ מִיַּד מַלְאָכָיִם.
 הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּפָנָיו מִכַּף כָּל עָרִיצִים. הָאֵל

הנפרע לנו מצרינו. המשלם גמול לכל
 אויבי נפשנו: השם נפשנו בחיים ולא
 נתן למוט רגלנו. המדריכנו על במות
 אויבינו. וירם קרננו על כל שונאינו.
 האל העושה לנו נקמה בפרעה. באותות
 ובמופתים באדמת בני חם. המכה
 בעברתו כל בכורי מצרים. ויוציא את
 עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר
 בננו בין גזרי ים סוף. ואת רודפיהם ואת
 שונאייהם בתחומות טבע. ראו בניו את
 גבורתו שבחו והודו לשמו. ומלכותו
 ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל
 לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם.
 מירכמכה באלים יהוה יהוה ^{יאהדונה} מי כמכה
 נאדר בקדש. נורא תהלת עשה פלא:
 מלכותך יהוה יהוה ^{יאהדונה} אלתינו ראו בניך

עליהם יחד כלם הודו והמליכו ואמרו
 יהוה יהוה ^{יאהדונה} | ימלך לעלם ועד: ונאמר
 כי פדה יהוה יהוה ^{יאהדונה} את יעקב. ונאלו
 מיד חוק ממנו: ברוך אתה יהוה יהוה ^{יאהדונה}
 גאל ישראל:

השכיבנו אויבנו לשלום והעמידנו מלכנו
 לחיים טובים ולשלום. ופרוש
 עלינו סבת שלומך ותקננו מלכנו בעצה
 טובה מלפניך והושיענו מתרה למען שמך
 והגן בעדנו. יכין לקבל תוספת הנשמה ופרוש עלינו
 ועל ירושלים עירך סבת רחמים ושלום.
 ברוך אתה יהוה יהוה ^{יאהדונה} הפורש סבת
 שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל
 ירושלים אמן:

ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות
 את השבת לדלתם ברית עולם:

בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם.
 כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה^{יאהדונהי} אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
 וַיִּנְפָשׁ: ^ווּאָמַר הַשִּׁיץ חֲצִי קָדִישׁ.

(א) אם טעה בערבית דשבת והתחיל אתה חונן ונזכר באמצע הברכה, גומר אותה הברכה שהתחיל בה ויחזור לומר של שבת, והוא הדין בשחרית ומנחה. ואם לא נזכר עד שהגיע לעושה שלום אע"פ שלא עקר רגליו חזור לראש. ואם לא הגיע לעושה שלום אע"פ שסיים תפלתו אינו חוזר אלא לשל שבת. (ב) הטועה בתפלות שבת והחליף של זו בזו אינו חוזר, מ"מ אם נזכר באמצע הברכה שהתחיל בטעות פוסק ויתחיל בברכה השייכת לתפלתו.

אֲדָנִי (יפסיק מעט) שִׁפְתַי תִּפְתַּח. וּפִי יִגִּד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
 אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַפֶּלֶא
 וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

כַּעֲשִׂיית אוֹמְרִים וְכָרְנוּ לַחַיִּים. מְלַךְ חַפְזֵי בְּחַיִּים. כְּתַבְנוּ

בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים: ^ווְאִם שָׁבַח אֵינוֹ חוֹזֵר.
 מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: (בתיבת מגן יכולין שהיה
 מספר ג"פ א) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} (הר)
 מִגֵּן אֲבֹתֵנוּם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. (יכוין ר"ת שם אנלא)
 מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּמִין אוֹמֵר מוֹרֵד הַטָּל

(ואם אמר משוב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חוזר לראש)

כַּחוֹרֵף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרֵד הַטָּל

(ואם אמר מוריד הטל אינו חוזר):

מִכְּלָבֵל בְּחַסֵּד. מְחִיָּה מֵתִים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים.
 וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
 אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל יִבְטֵא
 חוֹטֵם אֶת הָעֵינַיִן גִּבּוֹרֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ. מְלַךְ
 מִמִּית וּמְחִיָּה וּמְצַמִּית יְשׁוּעָה:

כַּעֲשִׂיית יְמֵי תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים, וְאִם לֹא אָמַר אֵינוֹ חוֹזֵר.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵקֵנוּ וְזָכַר יְצִירֵנוּ בְּרַחֲמִים לַחַיִּים:

וּנְאָמֵן אֶתְּךָ לְתַחִיזוֹת מִתִּים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} מַחִיָּה הַמִּתִּים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים
בְּכָל־יּוֹם יִהְיֶה לְךָ פֶלֶא: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

בעשיית אומרים המלך הקדוש:

(ואם שכח ואמר האל הקדוש או שהוא ססופק, חזור לראש התפלה)

אַתָּה קְדוֹשֶׁת אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ
יִפְסִיק. תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
וּבִרְכָתוֹ מִכָּל הַיָּמִים. וְקְדוּשָׁתוֹ מִכָּל
הַזְּמַנִּים וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צַבָּאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־
יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּוֹ שִׁבְּתָה
מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

וַיִּשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי
עוֹנְג. עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כְּלָם

וַיִּשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִשׁוּבְךָ. וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ
בּוֹ וְקִדְּשָׁתוֹ. תְּמַדְּתָ יָמִים אֹתוֹ קְרֹאָתָ
וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא
בְּמִנּוּחֵי רַגְלֵנוּ. קְדִשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ

שֵׁים חֲלַקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבַעֲנוּ מִשׁוּבְךָ.
שִׂמְחָ נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבְנוֹ

לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת. וְהִתְקַלְנוּ יְהוָה ^{יאהדונהי}
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת קְדוֹשָׁתְךָ.

וַיְנַוְחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} מְקַדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת:

רָצָה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה. וְהַשֵּׁב הָעֵבֹדָה

לְדַבֵּיר בִּירְתְּךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתָּם

מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן. וְתֵהִי לְרִצּוֹן
תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בר"ח ובחוד"מ או' כאן יעלה ויבא (לעיל דף לא)

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִץ בָּנוּ
וְתִרְצֵנוּ וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ

לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

יאהרונתי

הַמַּחֲזִיר שְׂבִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אָנֹכִי לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה

יאהרונתי (21) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִנֵּן יִשְׁעֵנוּ

אַתָּה הוּא. לָדָר וָדָר נֹדֶת לְךָ וְנִסְפָּר

תְּהִלָּתְךָ. עַל-חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל

נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל-נַפְסֶיךָ שֶׁבָּכַל

יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל

עֵרַת. עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב בִּי-לֵא-

כְּלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם בִּי-לֵא תִּמּוֹ חֲסָדֶיךָ

בִּי מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לְךָ:

בַּחֲנוּכָה וּבַפּוּרִים או' כֹּאן עַל הַנְּסִים (לעיל דף לב)

וְעַל כָּל־מַלְאָכֶיךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד

שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכַל-הַחַיִּים

יִדְוֶךָ סְלָה:

כַּעֲשִׂיית או' וְכַתּוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּנֵי בְּרִיתְךָ:

אִם לֹא אִמְר וְכַתּוּב וְנוֹכַר קוֹדֵם שְׂאֵמֵר ה' שֶׁל בְּרַכַּת הַטּוֹב שֶׁמֶךְ
חוּר. וְאִם לֹא נֹכַר עַד לְאַחַר שְׂאֵמֵר כֹּא"ה אֵינּוּ חוּר.

וַיִּהְיֶה לָנוּ וַיְבָרְכוּ אֶת-שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת

לְעוֹלָם בִּי טוֹב. הָאֵל יִשְׁוּעַתָּנוּ

וְעִזְרַתָּנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה יאהרונתי (ה') הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נֶאֱמָר

לְחֻדוֹת (כִּיּוֹן ס"ח כה"ת):

שִׁוּם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכַּת חַיִּים חַן וְחֶסֶד

וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ

וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֶיךָ בִּי

בְּאוֹר פְּנֶיךָ נִתַּת לָנוּ יְהוָה יאהרונתי אֱלֹהֵינוּ

תּוֹרָה וְחַיִּים. אֲתָבָה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים.

בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם. וּמוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ
אֶת־כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב־עֵז וְשָׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרֻקָּה מוֹכָה וַיִּשְׁעָה
וְנִחָמָה וְנִזְרָוֹת מוֹכּוֹת. נִכְבֵּר וּנְפֻתָב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹכִים וּלְשָׁלוֹם:

ואם לא אמרו אינו חוזר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּ וְהוֹוֵהוּ יִאֲהוּבֵנוּ חֲמֻדְךָ אֵת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן:

יְהוֹי־לְרִצּוֹן אֲמַרְי־פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ.
יְהוֹוָהנִי יִאֲהוּבֵנוּ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ. וּשְׁפַתּוֹתֵי מִדְבָר
מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם. וְנַפְשֵׁי
כַּעֲפָר לְפַל תַּחִּית. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ.
וְאַתְרֵי מִצּוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי. וְכָל־הַקָּמִים
עָלַי לְרַעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלְקַל
מִחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן

יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְרִידֶיךָ. (ר"ת ס"ג י"ו)

הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין.

יאמר קודם יחיו לרצון פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו
ומסיים באות האחרונה של שמו (כ"כ בסדרו נה"ש וא"ר ועוד פוסקים)

יְהוֹי־לְרִצּוֹן אֲמַרְי־פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ.

יְהוֹוָהנִי יִאֲהוּבֵנוּ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם (בעש"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו הוּא

בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל

כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱוָא שְׂמִינָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ וְתוּ חֲלַקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ לַעֲשׂוֹת תְּחִי רִצּוֹנְךָ
וְלַעֲבֹד בְּלִבֵּב שָׁלֵם:

אומר השליח צבור עם הקהל בקול רם ומעומד

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צַבָּאָם: וַיְכַל

אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר

עָשָׂה. וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלֹאכְתּוֹ

אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלָאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ואח"כ השי"ץ אומר ברכה מעין שבע ואין היחיד אומר אותה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֵלֵהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה בְרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ. מְחַיֶּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ.
הָאֵל (בש"ת המלך) תְּקַדֵּשׁ שָׁאִין כְּמוֹהוֹ.
הַמְנַיֵחַ לַעֲמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קִדְשׁוֹ. כִּי בָם
רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נִעְבּוֹד בִּירְאָה
וּפְחָד. וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעַן
הַבְּרָכוֹת וְהַתְּהוֹדָאוֹת. לְאֶדוֹן הַשָּׁלוֹם. מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ הַשַּׁבָּעִי. וּמְנַיֵחַ בְּקִדְשָׁהּ
לְעַם מִדְּשָׁנָי עַנְּג זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא כַּמְנוּחַתְנוּ.
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֲלָקְנוּ
בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ. שִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ. וּמַחַר לְפָנָיו לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת.
וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרַצוֹן שַׁבַּת קִדְשְׁךָ. וַיְנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ואומר השי"ץ קדיש תקבל.

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה יְהוָה רַעִי לֹא אֲחַסֵּר:
בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי. עַל־מֵי מְנַחֹת
יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבָב. יִנְחַנֵּנִי בְּמַעַגְלֵי־צֶדֶק
לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּגֵיא צַלְמוֹת לֹא־
אִירָאֲרַע כִּי־אַתָּה עִמָּדִי. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ
הִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנָי | שְׁלַחַן נֶגֶד
צַרְרִי. דִּשְׁנַת בְּשִׁמּוֹן רֵאשִׁי בּוֹסֵי רוּחָה: אֶדָּן

שוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי. ושבתתי
בבית יהוה ^{יאהדונה} לארץ ימים:

ואוי קדיש יהא שלמא וברכו ואחיכ אר

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה
ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי
הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה.
שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונם.
שחם משתחיים להבל וריק ומתפללים
לא אל לא יושיע. ^{(יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחיים}
^{יכרע כל גופו.)} ואנחנו משתחיים לפני מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקר
בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים.
הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלכנו
ואפס זולתו. כפתוב בתורה. וידעת היום
והשבות אל לבבך פי יהוה ^{יאהדונה} הוא

האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת. אין עוד:

על כן נקודה לך יהוה ^{יאהדונה} אלהינו
לראות מהרה בתפארת עזך להעביר
גדולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתון.
לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר
יקראו בשמך להפנות אליך כל דשעי
ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי
לך תכרע כל ברך תשבוע כל לשון.
לפניך יהוה ^{יאהדונה} אלהינו יכרעו ויפלעו
ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את
עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד. כי המלכות שלך היא.
ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כפתוב
בתורתך. יהוה ^{יאהדונה} ימלך לעלם ועד:
ונאמר והיה יהוה ^{יאהדונה} למלך על כל

הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר
אַחַד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

יש נוהגים לומר שיר זה אחר התפלה

יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאותו :
אחד ואין יחיד כיהודו. נעלם וגם אין סוף לאחדותו :
אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערוך אליו קדושתו :
קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו :
הנו ארון עולם לכל נוצר. יורה גדלתו ומלכותו :
שפע נבואתו נרננו. אל אנשי סגולתו ותפארתו :
לא קם בישראל כבושה עוד. נביא ומביט את תמונתו :
תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו :
לא יחליף האל ולא ימיר. דתו לעולמים לזולתו :
צופה ויועד סרתנו. מביט לסוף דבר בקדמותו :
גומל לאיש חסיד כמפעלו. נותן לרשע רע כרשתו :
ישלח לקץ ימים משיחנו. לפדות מחכי קץ ישועתו :
מתים יהיה אל כרוב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו :
אלה שלש עשרה לעקרים. הן הם יסוד דת אל ותורתו :
תורת משה אמת ונבואתו. ברוך עדי עד שם תהלתו :

סדר קידוש ליל שבת

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלֹאכֵי הַשָּׁרָת מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן מְלֹךְ
מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'ס
בּוֹאֲכֶם לְשֵׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן מְלֹךְ
מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'ס

בְּרֻכּוֹנֵי לְשֵׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן מְלֹךְ
מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'ס

בְּשִׁבְתְּכֶם לְשֵׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן מְלֹךְ
מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'ס

בְּצִאתְכֶם לְשֵׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן מְלֹךְ
מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'ס

כִּי מְלֹאכֵינוּ יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל יְרֵכֶיךָ : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָדָר וְנִשְׁמַר צִאֲתְךָ וּבּוֹאֲךָ. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם :

אִשְׁתְּ חֵיל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנֵינִים מִכְרָה :
בְּמַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשִׁלָּר לֹא

יִחַסֵּר : גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא אֶרְעָל כָּל יָמֵי
חַיֶּיהָ : דְּרָשָׁה צִמֵּר וּפְשִׁתִּים וְתַעֲשׂ בַּחֲפִץ

בְּפִיהָ : הִיתָה בְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תְּבִיא
לְחֻמָּה : וְתִקַּס בְּעוֹד לֵיָדָהּ וְתִתֵּן מַרְףַּךְ

לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ : זְמִמָּה שָׂדֵה וְתִקַּח חֵהוּ
מִפְּרֵי כַפִּיהָ נִמְטָעָה כָּרֶם : חֲגָרָה בַּעֲזוֹ מִתְּנִיָּה

וְתֵאֱמָר וְזוֹעֲרֵיָהּ : מַעֲמָה כִּי טוֹב סַחֲרָה
לֹא יִכְבֶּה בְּלֵילָה נָרָה : יָדִיָּה שִׁלְחָה

לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ : זְמִמָּה שָׂדֵה וְתִקַּח חֵהוּ
מִפְּרֵי כַפִּיהָ נִמְטָעָה כָּרֶם : חֲגָרָה בַּעֲזוֹ מִתְּנִיָּה

בבית שור וכפיה תמכו פלך: בפיה פרשה
לעני וידיה שלחה לאביון: לא תירא
לבייתה משלג כי כל ביתה לבש שנים:
מרכבדים עשתה לה שש וארנמן לבושה:
נודע בשערים בעלה בשבתו עם וקני-
ארץ: סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה
לפגעני: עזו והדר לבושה ותשחק ליום
אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת דוד
על לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם
עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה
בעלה ויהללה: רבות בגות עשו חיר
ואת עלית על פלגת: שקר חסן והבל
היפי אשה וראת יהוה ^{יאהרונה} היא
תתהלל: תנו לה מפרי ידה ויהללה
בשערים מעשיה:

יאמר מזמור לדוד ה' רועי וגו' ואח"כ יאמר

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

סברי מרנן: (וענין לתיים)

ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה} אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן:

יבין לקיים מ"ע דאורייתא של הקידוש ועל היין מצות דרבנן.

ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה} אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה
בנו וישבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו
זכרון למעשה בראשית תחלה למקראי
קדש ובר ליציאת מצרים וישבת קדשך
באהבה וברצון הנחלתנו: ברוך אתה
יהוה ^{יאהרונה} מקדש השבת:

ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו מלך
העולם האל תון אותנו ואת העולם
כלו בטובו בהן בחסד בריוח וברחמים
רבים נתן לחם לכל־בשר. כי לעולם
חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו
ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד. כי
הוא אל זן ומפרנס לכל ושלחנו ערוך
לכל והתקין מחיה ומזון לכל־בריותיו
אשר ברא ברחמי וברוב חסדיו באמור.
פותח את־ידך. ^{יאהרונתי} (ר"ת פא"י שהוא מספר יאהרונתי
ומספר סא"ל. וס"ת חת"ך) ומשביע ^{יאהרונתי} (כמספר חת"ך)
לכל־חי רצון: ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי}
תון את הכל:

נוקה לך יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו על שהנחלת
לאבותינו ארץ המדה טובה ורחבה
ברית ותורה חיים ומזון. על שהוצאתנו

מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים. ועל
בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך
שלמדתנו. ועל חקי רצונך שהודעתנו.
ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו:

בחנוכה ובפורים או על הנסים (כדף לט). ואם לא אמר ונזכר
קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ חזור לאמרו. ואם נזכר אחר
תיבת ה' יאמר אותו בהרחמן ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים
ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

(ו) על הכל יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו אנחנו
מודים לך ומברכים את שמך
באמור ואכלת ושבעת. וברכת את
יהוה ^{יאהרונתי} אלהיך על־הארץ הטובה
אשר נתן־לך: ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי}
על הארץ ועל המזון:

רחם יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו עלינו ועל
ישראל עמך. ועל ירושלים עירך.
ועל הר ציון משכן כבודך. ועל היכלך.
ועל מעונך. ועל דבריך. ועל תבית הגדול

וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ. אָבִינוּ רַעֲנוּ
 וּזְנוּנוּ. פְּרַנְסָנוּ. פְּלַלְנוּ. הִרְוִיחְנוּ הַרוּחַ לָנוּ
 מִהֲרָה מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְיָדֵינוּ מִתַּנּוֹת בֶּשֶׁר
 וְדָם. וְלֹא לְיָדֵינוּ הַלּוֹאֲתָם. אֱלֹהֵינוּ לְיָדֶךָ
 הַמַּלְאָה וְהַרְחֵבֵהּ. הַעֲשִׂירָה וְהַפְתּוּחָה.
 יְהִי רִצּוֹן שְׁלֵא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הוּתָה. וְלֹא
 נִפְלַם לְעוֹלָם הָבֵא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד
 מְשִׁיחֶךָ תַּחְזִירֵנָה לְמְקוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים

רַצְיָה וְהַחֲלִיצָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי. הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
 הַזֶּה. כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ. וְשָׁבוֹת בּוֹ
 וְנָנוּחַ בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוַת חֻקֵי רִצּוֹנְךָ. וְעַל תְּהִי צָרָה
 וְיָגוֹן כִּיּוֹם מְנוּחָתָנוּ. וְהִרְאָנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן כְּמַהֲרָה
 כְּיָמֵינוּ. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנְּחָמוֹת. וְהַגֵּם שֶׁאֲכַלְנוּ
 וְשָׁתִינוּ חֶרֶב בְּיַד הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ. אֵל
 תִּשְׁכַּחְנוּ לְנַצַּח וְעַל תִּנְחַנְנוּ לְעַד כִּי אֵל מִלְּךָ גָּדוֹל
 וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

בְּרִיחַ וּבִיּוֹשׁ אוֹ יַעֲלֶה וְיִבֵּא (דף לא) וְאִם לֹא אָמְרוּ אִינוּ חוֹזֵר
 חוּץ מִלֵּיל א' שֶׁל פֶּסַח וּסְכוּת שֶׁאִם שָׁכַח חוֹזֵר לְרֹאשׁ בְּרַהֲמֵינוּ.

וְהַתְּבַנֵּה יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
 (ואו' בלחש אמן):

אם בשבת שכח לומר רצה והחליצנו ונזכר קודם שהתחיל ברכת השוב
 והמטיב יאמר

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתות
 למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולזכרית.
 ברוך אתה ה' מקדש השבת:

ואם אחרי שהתחיל ברכת השוב והמטיב נזכר שלא אמר רצה והחליצנו
 אפילו לא אמר רק מלת ברוך יחזור לראש בהמ"ו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ
 הַעוֹלָם הָאֵל אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֲדִירָנוּ.
 בּוֹרְאָנוּ. גּוֹאֲלָנוּ. קְדוֹשָׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב.
 רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמְּלַךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב
 לְכָל. שֶׁבְּכָל-יוֹם וְיוֹם הוּא הַטִּיב לָנוּ. הוּא
 מְטִיב לָנוּ. הוּא יִטִּיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ. הוּא
 גּוֹמְלָנוּ. הוּא יִגְמַלְנוּ לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 וְרִיחוֹת וְהַצְלָה וְכָל-טוֹב: יַעֲנוּ אָמֵן. הַרְחֵמֵן הוּא

יִשְׁתַּבַּח עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ: הַרְחֵמֵן הוּא
 יִשְׁתַּבַּח בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הַרְחֵמֵן הוּא
 יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דוֹרִים: הַרְחֵמֵן הוּא
 קָרַן לַעֲמוּזֵי יָרִים: הַרְחֵמֵן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ
 לְנִצְחַת נִצְחִים: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכְבוֹד
 וְלֹא כְבוֹזוֹי בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּנִחַת וְלֹא
 בְּצַעַר: הַרְחֵמֵן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ:
 הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְלִיחָה
 בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יַצְלִיחַ
 אֶת דְּרָכֵינוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוֹת
 מִהֲרָה מֵעַל צוּאֲרָנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ
 מִהֲרָה קוֹמְמוֹת לְאֶרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא
 יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. רְפוּאָת הַנְּפִשׁ
 וְרְפוּאָת הַגּוּף: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת
 יְדוֹ הַרְחֵבֵת: הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ פְּלִאֲחֵד
 וְאַחַר מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כָּמוֹ שֶׁנִּתְבְּרַכּוּ

אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מַלְל
 כֹּל. כֵּן יִבְרַךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה.
 וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵן הוּא
 יִפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ:

בשבת הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲלִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכַלּוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה
 לְשָׁנֵי הָעוֹלָמִים:

בִּרְחַ הַרְחֵמֵן הוּא יִתְדַשׁ עֲלֵינוּ הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְמוֹקֵה
 וְלִקְרָכָה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ
 וְתִהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי
 נִחְטָא. וְיִהְיֶה כָל־מַעֲשֵׂיֵנוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם:

הַרְחֵמֵן הוּא יִחַיֵּנוּ וְיַזְכֵּנוּ וְיַקְרִיבֵנוּ לְיָמוֹת
 חַמְשִׁים וּלְבָנֵינוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְחַיֵּי

הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְדוֹל (בְּיוֹם שְׁמִתְפַּלְלִים מוֹסֵף וּבְמוֹצַיִשׁ

אִי מִגְדוֹל) יִשׁוּעוֹת מִלָּכּוֹ. וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ
 לְדוֹד וּלְזֵרַעוֹ עַד־עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ.
 וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה יִתְחַדְּדוּ ^{יִתְחַדְּדוּ} לֹא־יִחַסְרוּ כָל־טוֹב:
 נַעַר תִּיִּתִי גִסְזוֹקֵנִתִּי וְלֹא־רְאִיתִי צַדִּיק

נַעֲבֹב. וּזְרָעוּ מִבֶּקֶשׁ-לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חוֹנֵן
 וּמְלֹוֹה. וּזְרָעוּ לְבִרְכָה: מִה שְּׂאֲכָלְנוּ יִהְיֶה
 לְשִׁבְעָה. וּמִה שְּׂשָׂתֵינוּ יִהְיֶה לְרִפּוּאָה.
 וּמִה שְׂחֹתְרֵנוּ יִהְיֶה לְבִרְכָה בְּדִכְתִּיב וַיִּתֵּן
 לַפְּנִיָּהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ בְּדַבַּר יְהוָה^{יאהדונהי}
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה^{יאהדונהי}. עוֹשֶׂה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּית־הַוְּדָאִי
^{יאהדונהי} וְהָיָה יְהוָה^{יאהדונהי} מִבְּטָחוֹ: יְהוָה^{יאהדונהי}
^{יאהדונהי} עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה^{יאהדונהי} יִבְרַךְ
 אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

מנחה של שבת

מתחילים למנצח, פרשת התמיד, פטום הקטורת ואשרי, כמו
 במנחה של חול, ואח"כ אומרים

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בֵּיעֻקֵּב. נֶאֱמַר
 יְהוָה^{יאהדונהי} וְאֲנִי וְזֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם:

אָמַר יְהוָה^{יאהדונהי} רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַרִי
 אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ. לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
 זָרַעַךָ וּמִפִּי זָרַע זָרַעַךָ אָמַר יְהוָה^{יאהדונהי}.
 מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ. יוֹשֵׁב
 תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר.
 קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה^{יאהדונהי} צְבָאוֹת.
 מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵין דִּין מִן
 דִּין וְאָמְרִין. קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה
 בֵּית שְׂכִינְתָּה. קְדִישׁ עַל-אַרְעָא עוֹבֵד
 גְּבוּרְתָּה. קְדִישׁ לְעֵלַם וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא.
 יְהוָה^{יאהדונהי} צְבָאוֹת מְלֵא כָל-אַרְעָא זִיו
 יְקָרָה: וּתְשַׂאֲנֵי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
 רַעִישׁ גְּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה^{יאהדונהי}
 מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטַלְתָּנִי רוּחָא. וְשִׁמְעִית בְּתַרִי
 קֹל זִיעַ שְׁגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין בְּרִיד
 יְקָרָא דִּיהוָה^{יאהדונהי} מֵאַתֵּר בֵּית שְׂכִינְתָּה:

יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְהוָה יִתְּנֵנוּ
 יְהוָה יִתְּנֵנוּ מַלְכוּתָהּ קָאִים לְעֹלָם וְלְעֹלָמֵי עָלְמַיָּא:
 יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ | אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרְהוּ זֹאת לְעוֹלָם לְיִצְרָח
 מִחֲשֻׁבוֹת לִבְבַּ עַמְּךָ. וְהָכֵן לְבָבְךָ אֱלֹהֵי:
 וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ. וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: כִּי־אֵתָהּ
 אֲדַנִּי טוֹב וְסִלַּח. וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ:
 צְדָקְתָךְ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת:
 תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר־
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדַנִּי
 יוֹם יוֹם יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֵלָה:
 יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ | צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁנֵב־לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ | צְבָאוֹת.
 אֲשֶׁר־יֵאָדָם בְּטַח בְּךָ: יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ |
 הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנּוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ
 מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת
 וְחַי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לָבֵנוּ
 בְּתוֹרָתוֹ. וְיִשִּׁים בְּלִבֵּנוּ אֲהַבְתּוֹ וְיִרְאֵתוֹ
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ בְּלִבְבַּ שְׁלֵם. לֹא
 נִינֵעַ לְרִיק וְלֹא נִלְדַּד לְבַהֲלָהּ. יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ | אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁנֵשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה.
 וְנִזְכָּה וְנַחֲיָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְחַיֵּי
 הָעוֹלָם תָּבֵא: לְמַעַן יוֹמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם.
 יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ | אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרְךָ: יְהוָה יִתְּנֵנוּ
 יְהוָה יִתְּנֵנוּ חֶפְצֵךְ לְמַעַן צְדָקוֹ. יִגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר:
 וְיִבְטַחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ
 דוֹר־שִׁיד יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ | יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ | אֲדַנִּי
 מִהַ־אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: חֲזֹקוּ וַיֵּאֱמֵן
 לְבַבְכֶם. כִּלְהַמְּיָחִילִים לִיהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ:

ואומר החזן חצי קדיש, וקודם הוצאת ס"ת עומד ואומר:

וְאֲנִי תַפְלֵת־לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּרַב־חַסְדֶּךָ עָנֵנוּ בְּאַהֲבָתְךָ יֵשׁעָה בִּי:

בְּרִידְךָ שָׁמַח דְּמֵאֵרֵי עֲלָמָא בְּרִידְךָ בְּתַרְךָ וְאַתְרָךְ יְהִי
רְעוּתְךָ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵם וּפְתִיחֵנוּ יְמֵינוּ
אֲחֵינוּ לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ לְאַמְטוּיָנוּ לְנָא מְטוֹב נְהוּרְךָ
וּלְקַבֵּל צְלוֹתֵנוּא בְּרַחֲמֵינוּ יְהִי רַעְוָא קְדָמְךָ דְּתוֹרִידְךָ לָנוּ
חַיִּין בְּטִיבוֹ וּלְהוֹי אֲנָא עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּגוּ צְדִיקָא
לְמַרְתָּם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְהִי נֵת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֲנִתְּהוּא הוּא זֶן לְכֻלָּא וּמְפָרְנֵם לְכֻלָּא אֲנִתְּהוּא
שְׁלִישִׁי עַל כֻּלָּא אֲנִתְּהוּא הוּא דְשְׁלִישִׁי עַל מַלְכֵינוּא וּמְלַכְתֵּנוּא
דִּילְךָ הוּא אֲנָא עֲבָדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידְךָ הוּא דְסִגְוִידָא
קַמְהָ וּמִן קַמְהָ דִּיקֵר אֲנִי יְתֵהּ בְּכָל־עֵדֶן וְעֵדֶן לֹא עַל
אֲנָשׁ רַחֲצִינָא וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִיכְנָא אֱלֹא בְּאַלְהָא
דְּשָׁמְיָא דְהוּא אֱלֹהָא דְקָשׁוּם וְאַנְרִיתָהּ קָשׁוּם וּנְבִיאֵיהִי
קָשׁוּם וּמְסִנֵּי לְמַעַבְד טַבְּוֹן וּקָשׁוּם בִּיהִי אֲנָא רַחֲמִין
וְלִשְׁמַחַה יְקִירָא בְּדִישָׁא אֲנָא אֲמַר תְּשַׁבְּחוּ יְהִי רַעְוָא
קְדָמְךָ דְתַפְתַּח לְפִי בְּאוֹרֵיךָ וְתִי־יִבֵּל לִי כְּגִין דְּבִרְיָן
דְּעֲבָדִין רַעוּתְךָ וְתִשְׁלִים מִשְׁאַלִין דְּלִבָּאֵי וְלִבָּא דְכָל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם אָמֵן:

ומציצין ס"ת וקוראים בו ג' גברי בפרשת השבוע הבא ואח"כ אמרים

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חַסְדֶּךָ
וּלְאַמְנֵתְךָ בְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נֶבֶל. עַל־הַחֲזוֹן
בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמַעֲשֵׂי
יְדֵיךָ אֲרָנָן: מִהַגְּדִילוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֹד
עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ־בַּעַר לֹא יִדְעֵה וּכְסִיל לֹא־יִבִּין
אֲתֵּהוּא: בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים וּבְמַוְעֵשֶׁב וְנִצְיָנוּ כָּל־פְּעֻלֵי
אָנוּן לְהַשְׁמֵדֵם עַד־עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעַלְמֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: כִּי הִנֵּה אֵי־יָדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בִּירְהוֹת אֵי־יָדְךָ
יֵאבְדוּ וְתִפְרְדוּ כָּל־פְּעֻלֵי אָנוּן וְתִרְם כְּרָאִים כְּרָנֵי
בְּלִתי בְּשִׁמְן הַעֲנָן: וְתַבְט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקָמִים עָלֵי
מַרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אָנוּן: צְדִיק בְּתַמְרֵי יִפְרַח. כְּפָרוּ כָּל־כְּנוֹן
יִשְׁנֶה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה. דִּשְׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ:
לְהַגִּיד בְּרִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְלֹא־עֲלִיתָהּ בָּנוּ:

ומחזירין ס"ת למקומו ואוי יהללו וגו' ואח"כ אר' החזן
כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לְכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲשׂוּבוּ:
תַּבּוֹן תַּפְלֵתִי קָטַרְתָּ לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת
עֲרֵב: מִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאַלְהֵי כִּי
אֲלִיךָ אֶת־פִּלְל: ואוי השיץ חצי קדיש

אֲדָנִי (יפסיק מעט) שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יגִיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים מִזִּבְחֵי. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בש"ת או' וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים. מְלֶךְ חַפְזֵי בְּחַיִּים. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים (אם לא אמר וזכרנו אינו חזור):

מְלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: (בתיבת מגן יכוין שהיא מספר ג"פ א) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (יהארוגהי (הד) מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. (יכוין ר"ת שם אנלא) מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

גִּיּוֹן מוֹרֵיד הַפֶּל (ואם אמר משיב ולא נזכר עד שאמר בא"י חזור): וְחוֹרֵף מְשִׁיב רֹוחַ וּמוֹרֵיד הַגֶּשֶׁם (ואם אמר מוריד אינו חזור):

מִכְּלִיל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַחֲיֵה מֵתִים. בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁעֵי עַפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל יְכָסָא הַיֵּטֵב אֶת הַעֵינַי גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ מְלֶךְ מַמְיֵר וּמַחֲיֵה וּמְצַמִּיחַ יִשְׁוּעָה:

בשבת השוכה אומרים, ואם לא אמר אינו חזור. מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים וְזָכַר יַעֲרִיּוֹ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים: וְנַאֲמֵן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהוּרְגֵהי מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

בחוזה העמידה הש"צ אומר

נְקַדֵּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנוֹעַם שֵׁיט סוֹד שְׂרָפֵי קֶדֶשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ קֶדֶשׁה וְכֵן כְּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר. קְרוּשׁ. קְרוּשׁ. קְרוּשׁ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהוּרְגֵהי אֲבֹתוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהוּרְגֵהי מְקַוְמוֹ: וּבְדַבְרֵי קֶדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר. יְמִלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהוּרְגֵהי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים
 בכל יום יהללוך סלה: ברוך
 אתה יהוה ^{יאהדונהי} האל הקדוש:
 בשם אוי המלך הקדוש: (ואם אמר האל הקדוש חזר):
 אתה אחד ושמך אחד ומי כעמך
 בישראל גוי אחד בארץ. תפארת
 גדלה ועמרת ישועה. יום מנוחה וקדשה
 לעמך נרתת. אברהם יגל. יצחק ירנן.
 יעקב ובניו ינוחו בו. מנוחת אהבה וגדבה.
 מנוחת אמת ואמונה. מנוחת שלום השקט
 ובטח. מנוחה שלמה שאתה הוא רוצה
 בה. יפירו בניך וידעו כי מאתך הוא
 מנוחתם. ועל מנוחתם יקדישו את שמך:
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך.

שמח נפשנו בישועתך. ומהר לפנינו
 לעבדך באמת. והנחילנו יהוה ^{יאהדונהי}
 אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה.
 וינוחו גם כל ישראל מקדשי שמך.
 ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} מקדש השבת:
 רצה יהוה ^{יאהדונהי} אלהינו בעמך ישראל
 ולתפלתם שעה. והשב העבודה
 לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם
 מתרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון
 תמיד עבודת ישראל עמך:

בריש וביוש אוי יעלה ויבא (הך ל'א) ואם לא אמרו חזר.

ואתה ברחמיך תרבים. תחפץ בנו
 ותרצנו ותחיינה עינינו בשוכך
 לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי}
 המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה ^{יאהדונהי}
 אלהינו ואלהי אבותינו (21)

לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרְנוּ צוּר חַיִּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנו
 אֵתָהּ הוּא. לָדָר וְדָר גּוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
 תִּהְלָתֶךָ. עַל־חַיִּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נַפְשֵׁיךָ שְׁבֻכָל
 יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמִזְכוּתֶיךָ שְׁבֻכָל
 עֵת. עָרַב וּבָקֵר וּצְהָרִים. הַטּוֹב כִּי־לֹא־
 כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמֵּרַחֵם כִּי־לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ
 כִּי מַעֲוָלָם קִיְּנוּ לָךְ:

בחנוכה ובפורים או' כאן על הגסים (דף לו')

וְעַל כָּל־מַלְכֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־חַיִּים
 יוֹדוּךָ סֶלָה:

בש"ת או' וכתוב לחיים טובים כל־כני בריהו:

וַיִּהְיֶה לָלוּ וַיִּבְרָכוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת
 לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ
 וְעִזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה ^{יאהדונהי (הי)} הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נִאֲחָה
 לַהֲדוֹת (יכיון ס"ת כה"ת):

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
 וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
 וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתַּתְּ לָנוּ יְהוָה ^{יאהדונהי} אֵל חַיִּינוּ
 תּוֹרָה וְחַיִּים. אֲהַבָה וְחֶסֶד. צְדָקָה וּרְחָמִים.
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב כְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ וּלְבָרְךָ
 אֶת־כָּל־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב־עוֹ וְשְׁלוֹם:

בשבת תשובה או' ובספר חיים וכו' ואם לא אמרו אינו חוזר

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָה טוֹבָה וַיִּשְׁעָה
 וְנַחֲמָה וְעִזְרוֹת טוֹבוֹת. נִבְכַר וְנִכְתַּב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הַמְּבָרֵךְ אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:

יְהִי־לְרַצוֹן אֲמֵר־יָפִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ.
 יְהוָה ^{יאהדונהי} צוּרִי וְגֵאֲלִי:

אֵל־תִּי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ. וּשְׁפָתוֹתֵי מִדְבַר
 מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי

כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ.
 וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל־הַקָּמִים
 עָלַי לְרַעַת. מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וּמְלַקֵּל
 מַחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִמְיָנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 קְדוּשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. (ר"ת שם י"ז)
 הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי יְהוָה לְרַצּוֹן אֲמָרֵי־פִי
 וְהַגִּיזוּן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בש"ר השלום) בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַלֵּינוּ וְעַל
 כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. ואחכ"א יהי רצון וכו'.
 ביום שאין אומרים בו תחנון בחול אין אומרים בו צדקתך בשבת.
 אלא אין יהי שם ה' מבורך וגו'.

צִדְקַתְךָ | כְּהַרְרֵי־אֵל מְשַׁפְּטִיךָ תִּהְיוּ רַבֹּת.
 אֲדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה יְהוָה
 וְצִדְקַתְךָ אֱלֹהִים עַד־מְרוֹם אֲשֶׁר־
 עָשִׂיתָ גְדֻלוֹת. אֱלֹהִים מִי כַמוֹךָ: צִדְקַתְךָ
 צָדֵק לְעוֹלָם. וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת:

וְאוֹמֵר ה־שִׁי צ קדיש תתקבל (דף מד)
 הַלְלוּהָ | אֹדָה יְהוָה יְהוָה בְּכָל־לֵבָב.
 בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה: גְּדֻלִים מַעֲשֵׂי
 יְהוָה יְהוָה. דְּרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם: הוֹדֵר
 וְהַדָּר פָּעִלוּ. וְצִדְקָתוֹ עֲמֵדַת לְעַד: זָכַר
 עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו. חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה יְהוָה:
 שָׂרָף נֶתַן לִירְאָיו. יִזְכַּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כָּח
 מַעֲשָׂיו תִּגִּיד לְעַמּוֹ. לִיתֵת לָהֶם נִחְלַת
 גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט. נְאֻמִּים
 כְּר־פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם. עֲשׂוּיִם
 בְּאֱמֶת וַיִּשְׂר: פְּדוּת | שְׁלַח לְעַמּוֹ צוּרָה
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. קְדוּשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית
 חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה יְהוָה שְׂכָל טוֹב לְכָל־
 עֲשִׂיהֶם. תִּהְלָתוֹ עֲמֵדַת לְעַד:
 וְאוֹמֵר חֲחוּן קדיש יהא שלמא וכו' ועלינו לשבח (דף ק)

ערבית למוצאי שבת

מאחרון תפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקודש. מתפללין ערבית של חול (דף נא) ואוי אתה חוננתנו. ואחר העמידה אוי יהי שם וגוי, וחצי קדיש ואח"כ אוי שובה ה' מעומד.

וטוב לומר קודם שובה יהי רצון זה (שהובא בס' בן איש חי ש"ס)

הרינו מכין עצמי לקבל אור תוספת קדושת שבת לימי החול, ואתקדש בעזהי' בימי החול מקדושת השבת כמו שזונו ה' אלהינו בתורתו הקדושה והתקדשתם והייתם קדושים. ויהר"ם ה' אויא שיעלה לפניך כאלו כונתי בכל הכונות הראויות לכיון בזה:

שובה יהוה יהוה אלהינו יאהובנו ערמתי והנחם על עבדך:

שבגענו בבקר חסדך. וברננה ונשמחה בכל

ימינו: שמחנו בימות עניתנו. שנות ראינו רעה: וראה

אל עבדך פעלך. וחדרך על בניהם: ויהי נעם

אדני יאלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו.

ומעשה ידינו כוננה:

ישב בסתר עליון. בצל שדי ותלונן: אמר ליהוה

יהוהי מחסי ומצודתי. אלהי אבטחבו: כי

הוא יצילך מפח יקושי. מדבר היות: באברתו ויסוד

לך ותסתתבנפיו תחסה. צנה וסתרה אמתו: לא תירא

מפחד לילה. מחץ עוף יומם: מדבר באכל יחלך.

מקטב ישוד צהררים: ופל מצדך ואלף ורבכה

מימנך. אלך לא יגש: רק בעיניך תביט. ושלמת

רשעים תראה: בראתה יהוה אלהינו יאהובנו מחסי עליון

שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה. ונגע לא יקרב

באתך: כי מלאכיו יצור לך. לשמך בכל דרכך:

על פנים ישאנך. פדתנו באבן רבקה: על שחל ופתן

תדרך. תרמס כפיר ותנין: כי כי חשק ואפלטו.

אשנכהו כרדע שמי: יקראני ואענהו עמו אלכי בצרה.

אחלצהו ואכבדהו: ארד ימים אשביעהו. ואראהו

בישועתי: ארד ימים אשביעהו. ואראהו בישועתי:

ואח"כ אוי ואתה קדוש (דף קיג) וקדיש תתקבל. ושיר

למעלות וקדיש יהא שלמא. וברכו. ועלינו לשבת.

סדר ההבדלה

בום ישועות אשא. ובשם יהוה יהוהי יאהובנו

אקרא: אנא יהוה יהוהי יאהובנו הושיעה

נא. אנא יהוה יהוהי יאהובנו הצליחה נא:

ברוך הבא בשם יהוה יהוהי יאהובנו. ברכנוכם

מבית יהוה יהוהי יאהובנו: אל יהוה יהוהי

יהוהי יאהובנו ויאר לנו אסרונו בעבתים. עד

קרנות המזבח: אלי אתה ואודך. אלהי

אָרוֹמְמָךְ: הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונגה} כִּי־טוֹב.
כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: ^(רבותי כוונה)

סִבְרֵי מַדְּוֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונגה} אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בְּאִי אֲמִ"ה בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים:

בְּאִי אֲמִ"ה בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונגה} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל וּבֵין

אוֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין יוֹם

הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה ^{יאהדונגה} הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל:

סדר ברכת הלבנה

מברכין ברכת הלבנה בשמחה כי הוא כמקבל פני שכינה, ומנה
משיעברו ד' ימים שלמים מעת המולד, עד יחד יום י"ח שעות כ"ב דקים
אחרי המולד, וצריך שיהי' לילה ודאי, ולא תהיה מכוסה אפי' בענן דק.
או' מזמור השמים מספרים וגו' ואח"כ או':

צוּרֵי בְּעוֹלָם תְּזַה וּגְזָאֵלֵי לְעוֹלָם הַבָּא.

וְכָל־קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדַּע תְּרוֹמַמְנָה

קַרְנוֹת צִדִּיק: הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת יְהוָה ^{יאהדונגה}

^{יאהדונגה} מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בַמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ

כָּל־מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ

שִׁמְשׁ וַיָּרַח. הַלְלוּהוּ כָּל בּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ

שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְחַמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם:

יַחְלֹלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה ^{יאהדונגה}. כִּי הוּא צוּה

וּנְבָרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֲקִי־נִתֵּן וְלֹא

יַעֲבוֹר: כִּי אֶרְאֶה שְׁמִידָה מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶתְךָ.

יִרַח וְכוֹכְבִים אֲשֶׁר בּוֹנֵנְתָה: יְהוָה ^{יאהדונגה}

^{יאהדונגה} אֲדַגִּינוּ. מִה־אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונגה} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ בְּרָא שְׁחָקִים

וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם. חֵק וּזְמַן נָתַן לָהֶם

שָׁרָא יִשְׁנו אֶת־תַּפְקִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים

לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן קוֹנֵיהֶם. פּוֹעַל אֲמַת שְׁפַעוּלָתוֹ

אֲמַת. וְלַלְבָּנָה אָמַר שְׁתַּתְּחִדֵּשׁ עֲמֻרַת

תפארת לעמוסי בטן. שגם הם עתידים
להתחדש במותה ולפאר ליוצרים על שם
כבוד מלכותו. ברוך אתה יהוה ^{יאהדנה} יאהדנה

מחדש חדשים:

בסימן טוב תהי לנו וכל ישראל: ג"פ
ברוך יוצריך. ברוך עושריך. ברוך קונריך.
ברוך בוראריך. בשם שאנחנו

מרקדים ירקד ג"פ. וכן כשחזור בפעם שניה ושלישית
כנגדיך. ואין אנחנו יכולים לגע בך. בך
אם ירקדו אחרים כנגדנו לתזיקנו. לא
יוכלו לגע בנו. ולא ישלמו בנו. ולא
יעשו בנו שום רועים. תפל עליהם אימתה
ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן: כאבן ידמו
זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם תפל ג"פ:

יש נוהגים לרקד בכל פעם שאומרים דוד מלך ישראל וכו' דוד
מלך ישראל חי וקים ג"פ: אמן אמן אמן:
נצח נצח נצח: סלה סלה סלה: ועד ועד

ועד: לב טהור ברא לי אלהים. ורוח נכון
חדש בקרבי ז"פ:

דאו' שיר למעלות אשא עיני וגו'. דאו' הללויה הללו אל בקדשו וגו'.
תנא רבי רבי ישמעאל. אלמלא לא זכו
בני ישראל אלא לתקביל פני אביהם
שבשמים פעם אחת בחדש היום. אמר
אביי הלכך נימרינהו מעומד:

דאו' קדיש על ישראל, ואח"כ או'

והיה אור-הלכנה כאור התמה ואור התמה יהיה שבעתים
כאור שבעת הימים ביום חבש יי את-שבר עמו
ומחץ מפתו ירפא: ומעדי זהב וכסף ומלבושך שש ומשי
ורקמה סלת ודבש ושמן אכלת ומימי במאד מאד ומצליחי
למלוכה: ואח"כ או' שלום עליכם ג"פ.

קריאת שמע על המטה

רבנו של עולם תריני מוחל וסולח לכל מי
שחכעים והקניט אותי או שחטא כנגדי. בין
בנופי בין בממוני בין מקבודי בין בכל אשר לי. בין
באונם בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בדבור בין

במעשה. בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל בר ישראל
לא יענש שום אדם בסבתו. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
יאהונוהי אלהי ואלהי אבותי שלא אֶחטא עוד. ומה
שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים אֶכל לא
על ידי יסוריך וחולאים רעים: יהי רצון אֶמְרֵי
והגיון לבי לפניך יהוה אלהינו יאהונוהי צורֵי וְגַלֵּי:

ברוך המפיל חבלי שנה על עיני ותנומה על
עפעפי ומאיר לאישון פת עין: יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו יאהונוהי אלהי ואלהי אבותי שתשקיבני
לשלוש ותשמדיני לחיים טובים ולשלום ותן חלקי
בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר
עברה. ואל תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון ולא
לידי ביון. וישלוט בי יצר הטוב ואל ישלוט בי יצר
הרע. ותצילני מיצר הרע ומחולאים רעים ולא יבהילוני
תלומות רעים והרהורים רעים ותהא מטתי שלמה
לפניך והאר עיני פן אישן המות. ברוך המאיר
לעולם בלוי בקבודו:

ויאמר אל מלך נאמן: ויקרא קריאת שמע כולו ואח"כ יאמר
יעלוזו חסידים בקבוד. ירננו על משבוחתם: רוממות
אל בגרונם. וחרב פיפיות בידם: הנה מטותו

של שלמה ששים גברים סביב לה. מגברי ישראל:
כלם אחיו חרב מלמדו מלחמה. איש חרבו על ירכו
מפחד פליקות יחזור מפי הנה מסתו גיפ: יברכה יהוה אלהינו
יאהונוהי וישמרה: יאר יהוה אלהינו יאהונוהי אֶפְנֵי אֱלֹהֵי
יִתְנֶה: ישא יהוה אלהינו אֶפְנֵי אֱלֹהֵי וישם לה שלום:

ישוב בסתר עליון. בצל שדי ותלונן: אמר ליהוה אלהינו
יאהונוהי מחסי ומצודתי. אלהי אֶבְטחבו: כי
הוא יצילה מפח קיוש. מדבר הוות: באֶבְרְתוּ ו יסד
לה ותחת־כַּנְפוֹ תחסה. צנה וסחרה אמתו: לא תירא
מפחד לילה. מחץ יעוף יומם: מדבר באפל ילילה.
מקטב ישוד צהררים: יפל מצודה אֶלֶף ורכבה
מימינה. אליה לא ינש: רק בעיניך תביט. ושלמת
רשעים תראה: קראתה יהוה אלהינו יאהונוהי מחסי.

יעמוד ויאמר וידוי, ואם עשה איזה עון באותו היום יתחרט ויתודה
עליו בלב נשבר ובדמעה ויקבל עליו שלא יעשה עוד, ואם
ככה הוא עושה אשריו ואשרי חלקו.

אח"כ יאמר אנה בכח כלו בכל לילה, ואחר שגמר אותו יחזור
לומר הפסוק שכנגד אותו הלילה גיפ, כמו שמסודר כאן

ליל א' אָנָּה בַּכֶּתֶה גְדוּלַת יְמִינֶךָ תַּתִּיר צְרוּרָה:
ליל ב' קַבֵּל רִנָּת. עֲמֹד שְׁגָבְנוּ. מְהֵרָה נוֹרָא:
ליל ג' נָא גְבוּר. הַרְשֵׁי חֲדָדָה. בְּבִכְת שְׁמָרִם:

ליל ד' בָּרַכְם טוֹרֵם. רַחֲמֵי אֲדַקְדָּה. תָּמִיד נִמְלָם:
ליל ה' חֶסֶן קְדוּשָׁה. כְּרוֹב טוֹבָה. נְהַל עֲרֵתָה:
ליל ו' יְחִיד גְּאֹה. לַעֲמֹד פְּגָה. וּזְכָרֵי קְדוּשָׁתָה.
ליל שבת שׁוֹעֲתֵנו קָבַל. וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנו. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת:
כְּרוֹךְ שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
אַתָּה תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן. כִּרְעַת לְחַנּוּנָה כִּי־בָא מוֹעֵד:
כִּי־דָה אֲפַקֵּד רוּחִי כְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָהנִי יֵאָדְרוּנִי
(ר"ת פאי) אֵל אֲמַת:

קבלת תענית

הרוצה להתענות יחיד צריך שיקבל התענית מבעוד יום
בשעת המנחה, מתפלל י"ח וקודם שיעקור רגליו יקבלו. ואם שכח
יכול לקבלו אח"כ אפי' בין השמשות אם עוד לא התפלל ערבית.
רְבוֹן הָעוֹלָמִים הִרְיֵנִי לִפְנֵיהֶךָ עַל תְּנָאֵי בְּתַעֲנִית נִדְבָה
לְמַחַר מַעֲלוֹת הַשָּׁחַר עַד אַחַר תְּפִלַּת עֶרְבִית.
וְאִם לֹא אוֹכַל אוֹ לֹא אֲרָצָה כְּשֹׂאמֵר מִזְמוֹר לְדָוִד
ה' רוּעֵי אוֹכַל לְחַפְסִיק וְלֹא יִהְיֶה בִּי שׁוּם עוֹן. אֲכַל
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיהֶךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַתֵּן בִּי
כַּח וּכְרִיאוֹת וְאוֹכָה לְהַתְעַנּוֹת לְמַחַר וּתְקַבְּלֵנִי
כְּאַדְבָּה וּכְרָצוֹן. וְתוֹנְבֵנִי לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
וְתַעֲנֵה עֲתוּדָתִי וְתַשְׁמַע תְּפִלָּתִי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת
כָּל פֶּה. כְּרוֹךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

ביום התענית או' עננו בתפלת מנחה, ואחר למנצח בניגונות או'
תְּפִלָּה לְעֵנִי כִּי־עֲמַת. וְלִפְנֵי יְהוָהנִי יֵאָדְרוּנִי יִשְׁפָּךְ
שִׁיחוֹ: יְהוָהנִי יֵאָדְרוּנִי שְׁמַעַת תְּפִלָּתִי.
וְשׁוֹעֲתִי אֵלֶיךָ תְּבוֹא: אֲל־תִּסְתַּר פְּנֵיהֶךָ מִפְּנֵי בְּיוֹם צָר
לִי תִפְּסֶה אֵלַי אָנֹכָה. בְּיוֹם אֲקַרָּא מַחַר עֲגָנִי: כִּי־כָלוּ
כְּעֶשֶׂן יָמַי. וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ: הוֹפְקָה כְּעֶשֶׂב
וַיִּבֶשׁ לִבִּי. כִּי־שָׁכַחְתִּי מֵאֲכַל לֶחֶמֶי: מִקּוֹל אֲנָחְתִּי.
דִּבְקָה עֲצָמֵי לִבְשָׁרִי: דָּמִיתִי לְקֶאֱת מִדָּפַר. תְּיִיתִי
כְּכּוֹס חֲרִבוֹת: שְׁקַדְתִּי וְאֶהְיֶה. כְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל־גֵּן:
כִּלְיֵי־יָוִם חֲרַפְוֵי אוֹיְבֵי. מְהוֹלְלֵי בִּי נִשְׁפָּעוּ: כִּי־אֲפַר
כְּלָחֶם אֲכַלְתִּי. וְשִׁקְנֵי בִּבְכִי מִסְּכָתִי: מִסְּנֵי־עֲמִידָה
וְהִצַּפְּתָה. כִּי נִשְׂאֲתֵנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי: יָמַי כְּצַל נְמוּי. וְאֶנִּי
כְּעֶשֶׂב אֵיבֵשׁ: וְאַתָּה יְהוָהנִי יֵאָדְרוּנִי לְעוֹלָם תִּשָּׁב.
וְזָכְרָה לְדֹר דָּר: אַתָּה תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן. כִּרְעַת
לְחַנּוּנָה כִּי־בָא מוֹעֵד: כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֲר־אֲבַנְיָה.
וְאַתָּה עֲפָרָה יִחַנְנוּ: וְיִירָאוּ גוֹיִם אֲר־שֵׁם יְהוָהנִי
יֵאָדְרוּנִי. וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲר־כְּבוֹדֶךָ: כִּי־בָנָה יְהוָהנִי
יֵאָדְרוּנִי צִיּוֹן. נִרְאָה בְּכְבוֹדוֹ: פְּגָה אֲל־תְּפִלַּת הַעֲרֵעַר.
וְלֹא־בָנָה אֲת־תְּפִלָּתָם: תִּפְתָּכּ וְאַתָּה לְדָוִד אֲחֵרוֹן. וְעַם
נִבְרָא יִתְּלֵלֶיךָ: כִּי־הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ. יְהוָהנִי

יאהדונהי משמים אל ארץ הביט: לשמע אנתא אסיר.
 לפתח בגי תמותה: לספר בציון שם יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי.
 ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יחדו. וממלכות
 לעבר את יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי: ענה בקרן כחי קצר ימי:
 אמר אלי אל תעלני בתצי ימי. ברוך הורים שנותיה:
 לפני הארץ יסרת. ומעשה ידיך שמים: המה ו
 יאברו ואתה תעמד וכלם בפגד יכלו. כלבוש
 תחליפם ויחלפו: ואתה הוא. ושנותיה לא יתמי:
 כגד עבדיך ישכנו. ונרעם לפניך יבון:

בתפלת ערבית של מוצאי התענית קודם שיעקור רגליו יאמר
 רבון העולמים גלוי לפניך בזמן שבית המקדש קיים
 אדם חוטא ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא
 חלבו ודמו ומתכפר לו, ועכשיו ישבתי בתענית ונחמטם
 חלבי ודמי. יהו רצון מלפניך שיהא חלבי ודמי שנחמטם
 כאלו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני (ברכות י"ז ע"א)

ברכות חנוכה

קודם שידליק יברך

ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי: אלהינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר
 חנוכה (יכוין ר"ת שם נח"ל):
 ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי: אלהינו מלך העולם

שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
 כליל ראשון מברך גם ברכה זו
 ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי: אלהינו מלך העולם שהצנינו
 וקצנינו והגישנו לזמן הזה:

אחר שידליק נר אחד יאמר

הנרות הללו צנינו מדליקין על הנסים ועל
 התשועות. ועל הנפלאות. שעשית
 לאבותינו. על ידי כהניך הקדושים. וכל שמונת
 ימי חנוכה הנרות הללו קדש. ואין לנו רשות
 להשתמש בהם. אלא לראותם בלבד כדי להודות
 לשמך על נסיה ונפלאותיה וישועותיה:
 ואח"כ אומר מומור שיר חנוכה הבית לדוד וגו.

ברכות מגלה

קודם קריאת המגלה מברך הש"צ מעומד, והקהל ג"כ יעמדו

ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי: אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה:
 ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי: אלהינו מלך העולם
 שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
 יכוין בברכת שהצנינו זו לפטור סעודת פורים ומשלוח מנות.
 ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי: אלהינו מלך העולם
 שהצנינו וקצנינו והגישנו לזמן הזה:

אחר קריאת המגלה גוללה ואח"כ מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו והרין את דיננו והנולקם את נקמתנו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרנו. ברוך אתה יהוה אלהינו יאהובי הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם היא ממושיע: אח"כ או' ארוך המן ברוך מרדכי. ארוכה ורש. ברוכה אסתר. ארוכים כל הרשעים. ברוכים כל ישראל. וגם חרבונה זכור לטוב:

ספירת העומר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר:

היום (פלוני) לעומר וכו': ואח"כ או'

הבחמן הוא יחיד עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו אמן: וא' למנצח כנגינות וגו', ואנא בכח וגו'.

השכבות

בענין ההשכבות שנוהגים לומר מנוחה נכונה וכו' היה רבינו האריי זיל מלעיג עליהם מאד והיה אומר שלא היו מעלין לבשמת המת, אבל לפעמים היו מורידים אם אין נפש המת ראויה לכך. לכן יותר טוב ויותר מועיל לבשמת המת לומר השכבה הזאת בקצור המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש רוח ונשמה של (פנים) רוח ה' תניחנו (לאשה תניחנה) בגן עדן.

ובכדי שהסודר לא יהיה חסר שמנו כאן את ההשכבות שנדפסו במחזורים

השכבה לאיש

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה זו

והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה: אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם: מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיין: ריון מדשן ביתך ונחל עדניך משקם: טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הגלו: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור ברוח כל האדם: יעלו חסידים בכבוד ויבנו על משבותם:

מנוחה נכונה. בישיבה עליונה. במעלת קדושים ומהורים. בזהר הרקיע מאירים ומזהירים. וחלוק עצמים. וכפרת אשמים. ותרקת פשע. והקרבת ישע. וחמלה ורחימה. מלפני שוכן מעונה. וחולקא טבא. לחני העולם הבא. שם תהא מנת ומחיצת וישיבת נפש השם הטוב המרוחם (פלוני) רוח ה' תניחנו בגן עדן. דאתפטור מן עלמא הרין ברעות אלקא מאריה שמא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמינו ירחם עליו. ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמינו יסתירהו

בצל כנפיו ובסתר אהלו לחוות בנועם יהוה ^{אהרונות} ואלהינו
 ולבקר בהיכלו ולקח הימין עמדהו ומנחל עדניו
 ישקהו ויצרור בצרור החיים נשמתו וישים כבוד
 מנחתו יהוה ^{אהרונות} הוא נחלתו וילווה אליו השלום
 ועל משכבו יהיה שלום כדכתיב וכל שלום ינחו
 על משכבותם הולך נכוחו הוא וכל בני ישראל
 השוככים עמו בכלל הרתמים והפליחות וכן יהי רצון
 ונאמר אמן:

השכבה לאשה

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה שקר החן
 והכל היפי אשה יראת יהוה ^{אהרונות} היא
 תתהלל תגדלה מפרי ידה ויהללוה בשערים מעשיה:
 רחמנא הרחמנותא די ליה היא ובמזמריה אתבריאו
 עלמאי עלמא הרין ועלמא דאתי וננו ביה
 צדקניות וחסדניות דעבדן רעותיה ובמזמריה וביקריה
 ובתוקפיה ואמר למעל קדמוהי דוכדן נפש האשה
 הכבדה והצנועה והנבגדת מרת ^{פלוגית} רוח ה'
 תניחנה כגון ערו דאתפטרת מן עלמא הרין כרעות
 אלהא מריה שמאי ואדעא המלך כדחמוי יחוס
 ויחמול עליה וילווה אליה השלום ועל משכבה יהיה

שלום כדכתיב וכל שלום ינחו על משכבותם הולך
 נכוחו הוא וכל בני ישראל השוככות עמו בכלל
 הרתמים והפליחות וכן יהי רצון ונאמר אמן:

סימני פסקי נביאים וכתובים ומשניות

עפי סדר הפרשיות כמנהג בגדאד יע"א ואגפיה שוהגים לקרות
 מדי שבת בשבתו

בראשית יהושע עד סי' יא. תהלים עד סי' יא. הגיגה.
 נח. יהושע מסי' יא עד יט. תהלים מסי' יא עד סי' כ. קנים.
 לך לך. יהושע מסי' יט עד סופו. תהלים מסי' כ עד לד.
 מעשרות ומעשר שני.

וירא. שופטים עד סי' יא. תהלים מסי' לד עד מב. פאה.
 חיי שרה. שופטים עד סופו. תהלים מסי' מב עד נא. קדושין.
 תולדות. שמואל א' עד ח. תהלים מסי' נא עד סי' סה. ברכות.
 ויצא. שמואל א' מסי' ח עד יג. תהלים מסי' סה עד סי' עג.
 כתובות.

וישלה. שמואל א' מסי' יג עד סי' כה. תהלים מסי' עג
 עד סי' עט. מועד קטן והוריות.

וישב. שמואל א' מסי' כה עד סי' ז. בשמואל ב'. תהלים
 מסי' עט עד סי' צ. יבמות.

מקץ. שמואל ב' מסי' ז עד יח. תהלים מסי' צ עד קו.
 מקוואות.

ויגש. שמואל ב' מסי' יח עד סופו. תהלים מסי' קו עד קיט.
 כלים.

קמב סימני נביאים וכתובים

יחי. מלכים א' עד ו, תהלים מס' קיט עד קלו. בכורות.

ספר שמות

שמות. מלכים א' מס' ו עד י, תהלים מס' קלו עד סופו.
תענית ומגילה.

וארא. מלכים א' מס' י עד יט, איוב עד ס' ו. מכות.

בא. מלכים א' מס' יט עד ה מלכים ב, איוב מס' ו
עד יב. נגעים.

בשלה. מלכים ב' מס' ה עד יב, איוב מס' יב עד כ. ערובין.
'תרו. מלכים ב' מס' יב עד ס' יח, איוב מס' כ עד כה.
אבות ועבודה זרה.

משפטים. מלכים ב' מס' יח עד סופו. איוב מס' כה
עד ס' כה. בבא קמא.

תרומה. ירמיה עד ח. איוב מס' כה עד ס' לח. מדות.
תצוה. ירמיה מס' ח עד יג, איוב מס' לח עד סופו.
טבול יום.

כי תשא. ירמיה מס' יז עד לא. אחשורוש כלו. שקלים.
ויקהל. ירמיה מס' לא עד לו. שיר השירים. שבת.
פקודי. ירמיה מס' לו עד מט, משלי עד ו. טהרות וידים.

ספר ויקרא

ויקרא. ירמיה מס' מט עד סופו, משלי מס' ו עד יב. זבחים.
צו. יחזקאל עד ט, משלי מס' יב עד יז. מנחות.

שמיני. יחזקאל מס' ט עד יז, משלי מס' יז עד כב. חולין.
תוריע. יחזקאל מס' יז עד כב, משלי מס' כב עד כז. נדה.
מצורע. יחזקאל מס' כב עד כז, משלי מס' כז עד ל. זבים.

